

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΩΝ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771 • Τηλ.: 210-7705370 <http://www.angelfire.com/hi/rovoliari>
Χρόνος 22ος • Αριθμός φύλλου 93 • Ιανουάριος - Φεβρουάριος - Μάρτιος 2008

Αφιέρωμα στον Μεγάλο Αγωνιστή του '21 Γιάννη Μακρυγιάννη (1797-1864)

Γράφει ο Παντελής Δ. Ρίζος

Μια από τις επιφανέστερες και αξιόλογες ιστορικές μορφές του 1821 είναι και ο Στρατηγός Πολέμαρχος Γιάννης Μακρυγιάννης.

Έμπορος στα πρώτα βήματα της ζωής του, μυήθηκε από τους πρώτους στην Φιλική Εταιρεία και στη συνέχεια αφιέρωσε όλο του το βίο στην υπόθεση της Απελευθέρωσης των Ελλήνων από τους Τούρκους και στη συνέχεια απαιτούσε ασταμάτητα και την συνταγματική κατοχύρωση διαγραφού συντάγματος από τον Όθωνα, των Ελλήνων.

Πολεμιστής, οραματιστής, καθαρότατος Έλληνας και ακραιφνής πείσμονας στην απαίτηση του δικαίου των Ελλήνων, εργάστηκε σ' όλη του τη ζωή γι' αυτό το σκοπό.

Μόλις ευτύχησε να δει λεύτερη την πατρίδα μας μετά από τον τιτάριο εκείνο αγώνα του 1821 αποφασίζει εν συνεχεία σε ηλικία 29 ετών να μάθει και τα πρώτα ολίγα κολυβογράμματα προκειμένου να γράψει, τα δύο αξιόλογα λογοτεχνικά του έργα:

α. «**ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ**» και

β. «**ΤΑ ΟΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΜΑΤΑ**»

Το πρώτο του έργο είναι ιστορικό έργο, κειμήλιο για την ιστορική εξέλιξη του έθνους μας και αποτελεί την βασική υποθήκη-παρακαταθήκη για την ιστορική αλήθεια των πραγμάτων που συντελέστηκαν στον τιτάριο απελευθερωτικό αγώνα.

Ο θυμώσφορος ιστορικός του λόγος καταπλήττει ακόμα όλους τους ιστορικούς συγγραφείς των νεώτερων καιρών.

Διαβάζοντας το έργο του ο κάθε Έλληνας αντιλαμβάνεται με ακρίβεια την ιστορική αλήθεια και επικοινωνεί μυστηριακά με τα δρώμενα εκείνων των φοβερών καιρών.

Ο Γιάννης Βλαχογιάννης που πρώτος εξέδωσε τα απομνημονεύματά του σκιαγραφεί με τον καλύτερο τρόπο το ανεπανάληπτο ιστορικό έργο-κειμήλιο του Μακρυγιάννη, λέγοντας: «Ο Μακρυγιάννης λέει ουδέποτε έκαμψε το πνεύμα του ή το σώμα, την γλώσσα ή τα όπλα, καθώς ούτε και την γραφίδα του, με τον όμορφο πελεκητό του λόγο. Είναι αμείλικτος για τους δολερούς και τους κακούς αλλά και αδυσώπητος προς τον εαυτό του.

Καθορίζει ο ίδιος το ήθος των Απομνημονευμάτων του!»

Η ταπεινότητά μου το 1983 παρουσίασε στο Δημοτικό Θέατρο της Λαμίας το Ιστορικό Δοκίμιο «**Γιάννης Μακρυγιάννης, ο μεγάλος αγωνιστής του 1821**».

Με τούτα τα λόγια προλογήθηκε η εργασία μου και το ποίημά μου που απαγγέλθηκε πριν από την έναρξη της παρουσίασης του έργου μου.

Έλληνα διαβάτη...

Σαν ξεκινήσεις τ' οδοιπορικό σου, που σ' οδηγεί στη γνωριμία με τη γιγάντια μορφή του Γιάννη Μακρυγιάννη, πρόσεχε καλά, μην ξεπιασούν τα χέρια σου απ' το αντοχικό κερκέλι της ρωμιούσνης, της λεβεντιάς και της αλήθειας, που ο ίδιος βοηθάρι σου 'ρίξε, στο όμορφο και δύσκολο ανέβασμά σου!

Στον Εθνάρχη Μακρυγιάννη

Θρέμμα του Δευκαλίωνα, βλαστάρι απ' τ' Αβορίτι, εθνάρχη Μακρυγιάννη μας, πες μας το παραμύθι για τη ζωή και τη φυλή... που πύργωνε η καρδιά σου και σμίλευαν οι πόθοι σου με την παλικαριά σου!

Σαν σε θωρώ... γιγάντιος ν' απλώνεσαι μπροστά μας με τη μεγάλη σου ψυχή, να χτίζεις τα όνειρά μας, να πολεμάς, να οδηγείς, να χτίζεις, να στεργιώνεις, και της Ελλάδας το ναό περίτρανα ν' απλώνεις, σαν τότε που απλώθηκες πυρίμαχος στη γη μας και κράταγες τα δίκαια πατρίδας και φυλής μας...

Από την ποιητική συλλογή του Π. Ρίζου
«**Ελλήνων πόνος και Ελλήνων πονήματα**»

12 - 19 Ιουλίου 2008 8ήμερη εκδρομή ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΙΤΑΛΙΑΣ Πομπηία - Ρώμη - Πίζα - Φλωρεντία - Βενετία

1η μέρα: Αθήνα - Πάτρα
(πλοίο)

Αναχώρηση 12:00 από Αθήνα για το λιμάνι της Πάτρας, απόπλους για Μπάρι το απόγευμα, διανυκτέρευση εν πλω.

2η μέρα: Μπάρι - Πομπηία - Ρώμη

Πρωινή άφιξη στο Μπάρι, αναχώρηση για Πομπηία. Ξεναγηση στον αρχαιολογικό χώρο της Νεκρής Πόλης που σκεπάστηκε το 79 μ.Χ. από την πυρακτωμένη λάβα του Βεζούβιου. Συνεχίζουμε την διαδρομή μας για την Ιταλική πρωτεύουσα, άφιξη τακτοποίηση στο ξενοδοχείο, δείπνο, χρόνος ελεύθερος, διανυκτέρευση.

Προαιρετικά ROME by night.

3η μέρα: Ρώμη

Ξεναγηση στην «**Αιώνια Πόλη**».

Θα γνωρίσουμε το ΜΝΗΜΕΙΟ του ΒΙΤΟΡΙΟ ΕΜΜΑΝΟΥΕΛΕ, το λόφο του ΚΑΠΙΤΩΛΙΟΥ, την ΠΙΑΤΣΑ ΒΕΝΕΤΣΙΑ, το ΚΟΛΟΣΣΑΙΟ, την ΠΛΑΤΕΙΑ ΙΣΠΑΝΙΑΣ και τέλος την πλατεία του ΑΓΙΟΥ ΠΕΤΡΟΥ. Στον ελεύθερο χρόνο που ακολουθεί μπορείτε να επιλέξετε μια επίσκεψη στα ΜΟΥΣΕΙΑ ΒΑΤΙΚΑΝΟΥ ή να περπατήσετε στη

Συνέχεια στη σελ. 2

Στις 24 Φεβρουαρίου του 2008 πραγματοποιήθηκε η συνεστίαση Ροβολιαριτών, στην ταβέρνα Κοτρωνιά στην Πάρνηθα.

Ο χορός σημείωσε επιτυχία και την ίδια μέρα έγινε η κοπή βασιλόπιτας.

Το Πανροβολιαρίτικο Αντάμωμα θα γίνει τον Αύγουστο

στο Ροβολιάρη, όπως γίνεται κάθε χρόνο.

Το Δ.Σ. του Συλλόγου

25η Μαρτίου

(Εθνική επέτειος - Ευαγγελισμός Θεοτόκου)

Με εθνική περηφάνια και ενθουσιασμό γιορτάστηκε και φέτος σ' όλη την Ελλάδα καθώς και από τους ομογενείς του εξωτερικού η εθνική μας επέτειος της 25ης Μαρτίου 1821.

Η ημέρα τούτη είναι ημέρα αναστάσεως και παλιγγενεσίας του Γένους μας από τον τούρκικο ζυγό, καθώς επίσης και ημέρα σημαντικής θρησκευτικής εορτής, διότι συγχρόνως γιορτάζεται και ο Ευαγγελισμός της υπεραγίας Θεοτόκου!

Το μήνυμα της ανάστασης του Γένους μας, καθώς και το μήνυμα του Ευαγγελισμού της Παρθένου Μαρίας εμπεριέχει τούτη η διπλή εορτή της 25ης Μαρτίου.

Φόρο τιμής αποτίουμε όλοι μας προς τα θάνατα τέκνα της Ελλάδας,

προς τους αθάνατους ήρωες της φυλής μας, που έχυσαν το αίμα τους προσφέροντας με ηρωισμό και αυτοθυσία ό,τι πολυτιμότερο αγαθό είχαν, για να χαρίσουν σ' εμάς την ανεκτίμητη Λευτεριά.

Ρήγας Φεραίος, Αθανάσιος Διάκος, Κολοκοτρώνης, Ανδρούτσος, Παπαφλέσσας, Μιαούλης, Κανάρης, Μπουμπουλίνα, ο μεγάλος ρουμελιώτης Εθνάρχης Γιάννης Μακρυγιάννης, που τόσα πρόσφερε στον αγώνα και τόσοι άλλοι αναριθμητοί ήρωες επώνυμοι και ανώνυμοι, κατέχουν εξέχουσα θέση εις το ΠΑΝΘΕΟΝ των αθανάτων Ελλήνων!

Ας μη γίνουμε όθεν ποτέ επιλήσμονες των εθνικών μας ιδεωδών και ας αποτίουμε πάντα φόρο τιμής και

ευγνωμοσύνης στη χορεία των αθανάτων προγόνων και πατέρων μας που χάρισαν σε μας τη λευτεριά, τη δόξα και την εθνική περηφάνια.

Τούτο ας το βροντοφωνάζουμε με όλη τη δύναμη της ψυχής μας και ας μείνουμε αιώνια φρουροί στα ιερά και τα όσια των Ελλήνων όπως το διατύπωσαν και το διαφύλατταν οι θεόφρονες πρόγονοί μας!

Ζήτω η 25η Μαρτίου!
Ζήτω η αθάνατη Ελλάδα μας!

«*Η μεγαλοσύνη των Εθνών
δε μετριέται με το στρέμμα,
με της καρδιάς το πύρωμα
μετριέται και το αίμα!*»

Κ. Παλαμάς

Ο Σύλλογος Απανταχού
Ροβολιαριτών
Φθιώτιδας
σας εύχεται
Καλό Πάσχα

Σ' αυτό το φύλλο

- Κεράκι στη ΔΕΗσελ. 2
- Μακεδονία Ξακουστήσελ. 3
- Πόλεις και χωριά στο πέρασμα του χρόνου 1833-2007σελ. 4
- Παλιοί Ροβολιαρίτεςσελ. 5
- Πασχαλινά έθιμα κεντρικής Ελλάδαςσελ. 8

Συνδρομές

Από το καλοκαίρι

Ρίζος Χαράλαμπος του Σταύρου	20€
Σακελλάρη Αγγελική του Δημ.	20€
Αμαλία Παχή	10€
Γερογιάννη Κατίνα στη μνήμη του συζύγου της Κώστα Γερογιάννη	50€
Δεληγιάννης Βαγγέλης στη μνήμη του πατέρα του Βασιλείου Δεληγιάννη	50€
Γερογιάννης Βασιλείος	20€
Αποστόλου Μελίνα	30€
Δημητρίου Μαριάνθη	50€
Μπαρκιάς Βασιλείος.....	30€
Κοτρώτσος Νικόλαος (Λαμία)	20€
Σπυρόπουλος Ιωάννης (Λαμία)	20€
Κοτρώτσου-Λουπάκη Αργυρώ (Κρήτη)	20€
Παπαθανασίου Κων/νος	20€
Αδαμ Αθανάσιος.....	20€
Ρίζος Ευάγγελος του Ηλία.....	25€
Ρίζος Ηλίας του Ευαγγέλου.....	25€
Αναγνώστου Αθανάσιος του Δημ.	20€
Ρίζος Νικόλαος Αμερική.....	100 δολ.
Ρίζος Αλέξανδρος Αμερική	100 δολ.
Ρίζου Βίκυ Ηλία	20€
Ρίζος Ευάγγελος Γεωργίου	50€
Παναγιώτου Βασιλική	15€
Ρίζος Κων/νος	30€
Νέλλα Ελένη Αντωνίου (Μασιόλα)	30€
Σακελλάρη Κούλα Δημητρίου	30€
Χρήστος Κ. Λιάπης.....	20€
Λέβα Βασιλική	15€
Λέβα Βασιλική εις μνήμη Σταθούλας	15€
Μπαρμπαρούση Ελένη.....	20€
Αναγνώστου Ανδρέας Ηλία	15€
Παπαθεοδώρου Δημήτριος	20€

Από 1-1-2008

Νέλλας Γεώργιος	20€
Νιώρας Χρήστος	20€
Παναγιώτου Π. Γεώργιος	20€
Παπαγιάννης Απόστολος.....	20€
Παπαγιάννη Ελένη.....	20€
Δήμας Ιωάννης Γεωργίου.....	50€
Αναγνώστου Φώτιος Ιωάννη	40€
Κουτσούκος Γεώργιος	30€
Νέλλας Σεραφείμ Αθανασίου	20€
Σβοϊλή Ειρήνη	15€
Γερογιάννη Σοφία Ιωάννη	20€
Σπηλιοπούλου - Γερογιάννη Ρένα	20€
Σπυρόπουλος Σεραφείμ-Στέλλα	40€
Παπαλάμπρου Παναγιώτα	20€
Παπαλάμπρος Κων/νος	20€
Πλωμαρίτη Ζωή	40€
Πλωμαρίτης Γεώργιος	20€
Αναγνώστου Φώτιος Χρήστου	10€
Γιαννέλης Ηλίας Φωτίου	50€
Κοτρωιάς Θωμάς Δημητρίου	50€
Κοτρωιάς Ηλίας Δημητρίου	50€
Ρίζου Νίκη Βασιλείου	20€
Τριβιζιά Δημήτρα.....	20€
Κυριακάκης Παναγιώτης	50€
Γκούρλιας Ιωάννης.....	30€
Ευθυμίου Κατίνα.....	20€
Ρίζος Δημήτριος Χρήστου	50€
Ευθυμίου Αλέκος	20€
Αναγνώστου Βασιλική Ηλία	10€
Αναγνώστου Ζωή Ηλία.....	10€
Ρίζου Βασιλική Χρήστου	20€
Παπαθεοδώρου Κων/νος Δημητρίου	20€
Παπαγιάννη Αγγελική Κων/νου	20€

Εισφορές για την εκκλησία Αγ. Γεωργίου

Αναγνώστου Ζωή Ηλία.....	200€
Αναγνώστου Βασιλική Ηλία	50€
Γιαννέλης Σεραφείμ.....	20€

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

Τρίμηνη έκδοση

Ιδιοκτησία:

Σύλλογος Ροβολιαριτών

Φθιώτιδας

Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771

Τηλ.: 210-7705370

Α.Φ.Μ. 090085976

Δ.Ο.Υ. Αγ. Παρασκευής

Εκδότης: Παντελής Ρίζος

Σ. Σταθμός Λιανοκλαδίου 35100

τηλ. 22310-61577

Επιμέλεια έκδοσης:

Θωμάς Νέλλας

Κατράκη 4 Άνω Ιλίσια 15771

Τηλ. 210-7705370

...

Ηλεκτρονική Σχεδίαση Εντύπου

Καρπούζη

Καρπούζης Αριστέας & Υιοί Ο.Ε.

Εκδόσεις - Γραφικές Τέχνες

Καρπούζης Αριστέας & Υιοί Ο.Ε.

Θεοδοσίου 23 Ίλιον 13121

Τηλ.-Fax.: 210-2619003

e-mail: karpouzi@otenet.gr

Κιν. 6972624492

Η συνδρομή σου

είναι

δύναμή μας!

Στο εξής
να στέλνετε
τη συνδρομή σας
προς την εφημερίδα
στην παρακάτω
διεύθυνση:
Παπαγιάννη Ελένη
Ευθυμίου
Θεσσαλίας 15
16342 Ηλιούπολη

12 - 19 Ιουλίου 2008

8ήμερη εκδρομή ΠΑΝΟΡΑΜΑ ΙΤΑΛΙΑΣ

Πομπηία - Ρώμη - Πίζα - Φλωρεντία - Βενετία

Συνέχεια από την 1η σελ.

ΒΙΑ ΒΕΝΕΤΟ με το εντυπωσιακό συντριβάνι της ΦΟΝΤΑΝΑ ΝΤΙ ΤΡΕΒΙ. Το απόγευμα προτείνουμε προαιρετικά επίσκεψη στο ΤΙΒΟΛΙ με την πολύ όμορφη ΒΙΛΑ ΝΤΕΣΤΕ με τους φημισμένους κήπους και τα συντριβάνια. Επιστροφή στο ξενοδοχείο, δείπνο, διανυκτέρευση.

4η μέρα: ΡΩΜΗ - ΠΙΖΑ - ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ

Η διαδρομή μας σήμερα προς τη ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ περιλαμβάνει την επίσκεψή μας στην ΠΙΖΑ με τον κεκλιμένο πύργο σύμβολο της πόλης. Νωρίς το απόγευμα καταλήγουμε στην "ΠΟΛΗ ΤΗΣ ΑΝΑΓΕΝΝΗΣΗΣ" όπου και θα έχουμε δείπνο και διανυκτέρευση.

5η ΜΕΡΑ: ΦΛΩΡΕΝΤΙΑ

Η πρωινή μας ξενάγηση στην πόλη των ΜΕΔΙΚΩΝ ξεκινά με το ΝΤΟΥΟΜΟ για να ακολουθήσει το ΒΑΠΤΙΣΤΗΡΙ, το ΠΑΛΑΤΣΙΟ ΒΕΚΙΟ, το ΠΑΛΑΤΣΙΟ ΟΥΦΙΤΖΙ, η εκκλησία ΣΑΝΤΑ ΚΡΟΤΣΕ με τον τάφο του ΜΙΧΑΗΛ ΑΓΓΕΛΟΥ. Στον ελεύθερο χρόνο που ακολουθεί μπορείτε να απολαύσετε τον καφέ σας στον ΠΙΑΤΣΑ ΝΤΕ ΛΑ ΣΙΝΙΟΡΑ ή να περπατήσετε στους εμπορικούς δρόμους. Νωρίς μετά το μεσημέρι αναχώρηση μέσω ΜΠΟΛΟΝΙΑΣ για ΜΕΣΤΡΕ ΒΕΝΕΤΙΑΣ, δείπνο, διανυκτέρευση. Προαιρετική βραδινή βόλτα στην φωτισμένη ΒΕΝΕΤΙΑ.

6η ΜΕΡΑ: ΒΕΝΕΤΙΑ

Ξενάγηση στην «ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΤΗΣ ΑΔΡΙΑΤΙΚΗΣ» με την ιστορική πλατεία του Αγίου Μάρκου και την ομώνυμη Βασιλική, τον ΠΥΡΓΟ ΤΟΥ ΡΟΛΟΓΙΟΥ, τη ΓΕΦΥΡΑ ΤΩΝ ΣΤΕΝΑΓΜΩΝ και τέλος το ΠΑΛΑΤΙ ΤΩΝ ΔΟΓΗΔΩΝ. Στον ελεύθερο χρόνο που ακολουθεί μην παραλείψετε να απολαύσετε τον καφέ σας στο διάσημο «ΚΑΦΕ ΦΛΩΡΙΑΝ», δείπνο, διανυκτέρευση.

7η ΜΕΡΑ: ΒΕΝΕΤΙΑ - ΑΓΙΟ ΜΑΡΙΝΟ -

ΑΝΚΩΝΑ

Μετά το πρωινό αναχώρηση για ΑΓΙΟ ΜΑΡΙΝΟ. Παραμονή στο ανεξάρτητο κρατίδιο για τα τελευταία σας ψώνια και στη συνέχεια αναχώρηση για ΑΝΚΩΝΑ επιβίβαση στο πλοίο, τακτοποίηση στις καμπίνες και αναχώρηση για ΠΑΤΡΑ. Διανυκτέρευση εν πλω.

8η ΜΕΡΑ: ΠΑΤΡΑ - ΑΘΗΝΑ

Αφιξη στο λιμάνι της ΠΑΤΡΑΣ και μεταφορά στην ΑΘΗΝΑ.

ΤΙΜΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗΣ ΚΑΤ' ΑΤΟΜΟ: 550 ευρώ

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ:

1. Εκδρομές περιηγήσεις με πολυτελές πούλμαν κλιματιζόμενο.
3. Διαμονή (5) διαν/σεις σε επιλεγμένα ξενοδοχεία 3* - 4*).
3. Ημιδιατροφή (5 πρωινά, 5 δείπνα).
4. Ξεναγήσεις σύμφωνα με το πρόγραμμα.
5. Εισιτήρια πλοίων σε 4κλινες καμπίνες με W.C. (ΑΒ4).
6. Αρχηγό - Συνοδό
7. Ασφαλιστική κάλυψη αστικής ευθύνης.

ΔΕΝ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ

1. Εισόδους σε αρχαιολογικούς χώρους και σε Μουσεία.
2. Το Βαπορέτο της ΒΕΝΕΤΙΑΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

1. Διαφορά δίκλινης καμπίνας εσωτερικής ΑΒ2 τιμή κατ' άτομο 45 euro Α/Ρ
2. Διαφορά μονόκλινου: 150 euro

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ:

κ. Σπυροπούλου Ρούλα

Τηλ.: 210 6456301 & 6973465462

ΚΕΡΑΚΙ ΣΤΗ ΔΕΗ!

Γράφει η Αγγελική Ζολώτα-Κούσουλα
φιλόλογος

(Μετά το 1997 πήγα καλεσμένη με τα βιβλία μου σε πολλά σχολεία. Εδώ μια ιστορία από τις επισκέψεις μου αυτές. Μπορεί η ηρωίδα να κατάγεται από την περιοχή του Παρνασσού...)

Εκείνη τη σχολική χρονιά (1998-99) οι Σύλλογοι με υποδέχονταν ως πολύ γνωστή πλέον.

— Τώρα που διαβάσαμε το "Δρόμο των Σχολείων" νιώθουμε σαν να σας γνωρίζουμε από πάντα! μου έλεγαν.

Δέκα με έντεκα, έντεκα με δώδεκα - στην ώρα του μαθήματος - μιλούσα κι εγώ περισσότερο μ' αυτούς που είχαν κενό στο πρόγραμμά τους και κάθονταν στο γραφείο.

Καθόμασταν δίπλα-δίπλα και λέγαμε διάφορα. Άλλοι πιο πέρα διόρθωναν εκθέσεις ή πρόχειρα διαγωνίσματα.

Τον Μάιο 1997 στο Σχολείο Α, μια καθηγήτρια μικροκαμωμένη με φωτεινό μουτράκι, σοβαρή, γύρω στα 35 κάθισε δίπλα μου. Σχολίασε τα βιβλία μου, με ρώτησε διάφορα.

— Βρίσκομαι σε άσχημη φάση! μου είπε πολύ-πολύ σιγά. Έχω δύο αγοράκια, επτά και έντεκα χρονών και παίρνω διαζύγιο.

Μου είπε κι άλλα, διάφορα, πάνω σ' αυτό το βάσανο. Εγώ τι να της έλεγα.

— Κρίμα! είπα. Χαλεπόν εστί το συζήν. (Δύσκολη η συμβίωση).

Ήταν χλωμή, αδύνατη, κουρασμένη, άκεφη. Άνοιξη 1999 κι

εγώ στο ίδιο σχολείο με την "Ελιά" και μερικά απ' τα προηγούμενα βιβλία μου.

Πάλι κοντά μου η κυρία Ρ. Τώρα όμως έλαμπε.

— Πώς είσαι; τη ρωτώ.

— Πολύ καλά! εκείνη με χαμηλή φωνή, να μην ακούγεται από τους συναδέλφους που πήγαιναν, έρχονταν, κουβέντιαζαν, κ.λ.π. Την κοιτάζα!

— Μου συνέβη κάτι απίθανο, τρελό! όλο χαρά αυτή, ψιθυριστά σχεδόν.

— Τι έγινε; εγώ.

— Σας είχα πει πρόπερσι για το διαζύγιο. Μια μέρα είχε οριστεί συνάντησή με το δικηγόρο, η υπόθεση έφτανε στο τέλος της... Έρχεται ο άντρας μου στο σπίτι - τα παιδιά σχολείο- ήμασταν χωριστά ένα χρόνο... "Να έχουμε και τα τάδε χαρτιά μαζί μας!" μου είπε. "Κάπου εδώ τα έχω..." Σοβαροί, αμίλητοι και οι δύο... Παίρνω ότι χρειαζόμασταν, παίρνω τα κλειδιά, τραβάω την πόρτα, αυτός καλεί το ασανσέρ, τέταρτος όροφος. Γρου - γρου - γρου... μπαπ!

Σκοτάδι, κόπηκε το ρεύμα!

— Και μετά;

— Κινητά τηλέφωνα τότε δεν είχαμε. Και στη μικρή πολυκατοικία μας - επτά διαμερίσματα - έλειπαν όλοι στις δουλειές τους.

Φωνάξαμε, χτυπήσαμε. Κανένας! Ακουμήσαμε στα τοιχώματα, σκυμμένα τα κεφάλια, τα μάτια χαμηλά... Ευτυχώς η καμπίνα κάπου ανάμεσα και έτσι έμπαινε

λίγο φως από το κρύσταλλο...

Ύστερα από μισή ώρα, κόντευα να πέσω κάτω.

"Και τώρα τι κάνουμε;"

"Θα περιμένουμε..." σε μεγάλη αμηχανία και οι δύο.

Περνάει άλλη μισή ώρα, έκλεισα τα μάτια, ακούμπησα το κεφάλι πίσω, έγεια στο πλάι τα χέρια σταυρωμένα.

...Μπαμ! ένα φιλί στο λαιμό,

δύο μπράτσα μ' αγκαλιάζουν μ' όλη τους τη δύναμη.

"Είσαι τόσο γλυκιά... Γέννη-

σες τα παιδιά μου... Ήμασταν μαζί δέκα χρόνια... Ορκίζομαι, δεν θα σε ξαναπικράνω, συγχώρεσέ με για το κακό μου φέρεσιμο. Είδα τι σημαίνει να ζω μακριά από τα παιδιά μου και από σένα... Τι έχανα! Εσύ είσαι η μοίρα μου! Δεν θα χωρίσουμε ποτέ..."

Κι από τότε είναι τόσο στοργικός, που όλα τα άσχημα ξεχάστηκαν. Και πάνω απ' όλα συνήλθαν και τα παιδιά, που η δυστυχία τους ήταν για μένα το κύριο, το μεγάλο βάσανο. Κι εγώ την κοιτάζα άναυδη.

— Πρώτη φορά της λέω, ακούω τέτοια περιπτωση. Και η διακοπή του ρεύματος, ευτυχώς κράτησε πολύ. Κράτησε δύο ώρες!

— Αχ, θεέ μου! είπα, τι ιστορία είν' αυτή;

— Από τότε, λέει, τα βράδια καθόμαστε στον καναπέ αγκαλιασμένοι, σβήνω για λίγο τα φώτα...

Κι ανάβω κεράκι στη Δ.Ε.Η.!!!

Μακεδονία ξακουστή

Πάλι στο στόχαστρο των εξελίξεων στα Βαλκάνια το όνομα των Σκοπίων, με σκοπό να σφετεριστούν την ονομασία της Μακεδονίας ελληνικής αρχέγονης γης. Πάλι οι πλαστογράφοι και οι "παραιοιούντες" την ελληνική ιστορία ανθέλληνες προσπαθούν να πλήξουν και να διαστρεβλώσουν τα πράγματα εις ό,τι αφορά την ιστορία και την ονοματολογία της αρχέγονης κοιτίδας των Ελλήνων. Αλλά δεν είναι δυνατόν να μείνουμε απαθείς και άπραγοι τούτους τους χαλεπούς καιρούς, με την εφαρμογή των μυστικών και παρανοικών επιταγών της Νέας Τάξης Πραγμάτων.

Εγερθείτε Έλληνες, Φτάνει πια η ραθυμία και η εθνική απραξία. Πάλι οι επίβουλοι εχθροί μηχανεύονται δόλια πράγματα για τη γλυκιά μας πατρίδα! Πριν από 16-17 χρόνια, όταν εμπνεύστηκα και έγραφα τον «Ύμνο στη Μακεδονία» οραματίστηκα και σοφίστηκα και στοχάστηκα κάποια πράγματα τα οποία αποτύπωσα στην ποιητική μου αυτή Ύμνωδία, που περιλαμβάνει 700 περίπου στίχους και εκδόθηκε με βυζαντινή γραφή, δια χειρός Αθ. Τσουκνίδα από τον εκδοτικό οίκο Στέφανος Βασιλόπουλος, Ιπποκράτους 6, Αθήνα!

Απόσπασμα α' ραψωδίας

(Το ποίημα περιέχει 6 ραψωδίες)

Κόρη ηρωίδα κι όμορφη και θαλασσοφιλούσα πρασινοβουνοστόλιστη και λιμνοκεντημένη με τα στολίδια τα χρυσά... τα χιλιοσμυλιμένα του Δευκαλίωνα πιστή και γνήσια κορασίδα Μακεδονία μου ένδοξη, καμάρι της Ελλάδας!

Σαν σε θωρώ ν' απλώνεσαι γιγάντια κι ωραία απ' του Ολύμπου τις κορφές - πανώρια δωροθέα - και ν' ακουμπάς την πλάτη σου σ' όμορφ' ακουμπιστήρια Πίνδο, Ροδόπη κι Ορβηλο και Βόρα - φυλαχτήρια - απ' τους ανέμους του Βοριά π' όλο λυσομανάνε και τ' ανατολικά γυπιά που σε κρυφοκοιτάνε... σε προσκυνώ Μακεδονία, γλυκιά μου βορειο-Ελλάδα!

Σε κάθε τόπο σου όμορφο, σε κάθε σου ακρογιάλι στα ένδοξά σου τα βουνά, τους λόγγους, τα φαράγγια στις πρασινοραχούλες σου τις θαλασσοβλεπούσες όπου βρεθώ κι όπου σταθώ, όπου κι αν λιμενίσω βλέπω παντού χαράς χορό, χορό από κορασίδες που ψάλλουν άσμα ελληνικό μέσ' από τους αιώνες και με μαντίλι θεϊκό κρατά η μια την άλλη!

Πρώτη η θεά η Αθηνά, μετά η Αφροδίτη, μετά η Εστία, η Άρτεμη, η Ήρα, η Βεργίνα, η Σαλονίκη η όμορφη, η Πέλλα τ' Αλεξάνδρου, Στάγειρα και Ποτειδαια, Όλυθος, Πολυγύρι, το Δίο κι η Ιερισσός, Χαλκιδική κι Αγιάθως, χορεύουν ατελεύτητα εν μέσω των αιώνων και στέλνουν τα μηνύματα - ω θείο πανηγύρι - πως η ελληνική ψυχή εδώ χτυπάει πάντα... χτυπάει και γλεντοκοπά και τρέχει μεθυσμένη πλέκοντας διαχρονικά το ιστορικό της άσμα! "Έλληνα, ξύπνα κι άφησε τη στερνοραθυμιά σου νουθέτησε προσεχτικά τα ηρωικά παιδιά σου: ξύπνα από το λήθαργο, η Πατρίδα κινδυνεύει στη Μακεδονική μας γη, πάλι η λαχτάρα οδεύει... Ποια μοίρα τάχα βάσκανη στο μάτι σ' έχει βάλει κι όλο σ' επιβουλεύεται και σε κρυφοκοιτάζει; Ποιος Οβριός καρδοκά κι' όλο ξωβέργια στήνει για να σε φέρει ανέμελη στου στρόβιλου τη δίνη... Μακεδονία μου όμορφη, λεβεντογέννα χώρα ξάγρυπνη μείνε κι έτοιμη σε κάθε δύσκολη ώρα! Φτάνει η Ελλάδα σύμπατα, σύμπατα τα παιδιά σου εγείρονται και στέργουνε την όμορφη αγκαλιά σου, να φράξουνε τα σχέδια των δόλιων εκείνων - που σε επιβουλεύονται - των φαύλων ανθελλήνων..."

Πώς να σταθώ νωχελικός και απαθής πολίτης σ' αυτά τα βρωμοξωβέργια που στήνει ο κάθε αλήτης ο προαιώνιος οχτρός της όμορφης φυλής μας αυτός που επιβουλεύεται την ήσυχη ζωή μας αυτός που αιώνια μισεί τη δόξα του Ολύμπου ο τυμβωρύχος ο οχτρός, ο υβριστής του θείου, του νάματος των Χριστιανών - της ορθόδοξου πίστης - τ' όπιου τ' ανθελληνικού ο διαρκής ο χρήστης ο εντός κι εκτός Ελλάδας μας, ο Μεττερνιχοφόρος, γενήτω - κάθε Έλληνας - κι ένας ροπαλοφόρος χτυπάτε τον αντίχριστο με θεϊκό κοντάρι, καρφώστε τον στην κεφαλή... του Μυροβλύτη η χάρη του Δημητρίου τ' άγιου, πάντα είναι μαζί μας αυτή η μοίρα σου Έλληνα, η μοίρα της Φυλής μας!

Τα σπλάχνα σου στα έγκατα, γη της Μακεδονίας τα κρυφοεπιβουλεύονται οι οχτροί μετά μανίας κι οθωμανοσιωνιστικό τόξο δημιουργούνε ολόγυρά σου και ποθούν σε σχίσμα να σε δούνε από τ' ατόφιο σώμα σου το ελληνοδομένο που η εκατονταχιλιόχρονη μοίρα σου έχει πλεγμένο!...

Και ως ιππεύει εμού η ψυχή στην θύμησης τα άτια και περπατά περήφανη στα ελληνομονοπάτια, ορμά ολυμποθεϊκή φλόγα - ζεστό καμίνι - σκύβει κι αργογλυκοφιλεί τα τόπια σου τα μύρια τόπια ηλιοπερίχυτα... γλυκιά Μακεδονία Φιλίππου χώρα ελληνική, Αλέξανδρου ορμητήρια!... Και τα φιλά μ' αγνή στοργή, σαν τη γλυκιά μανούλα σ' άλλα το δάκρυ ομιλεί, σ' άλλα χτυπά η καρδούλα σ' άλλα μυριανασταίνεται η θεία ψυχή τ' Ολύμπου κι ακούγεται μυριόστομη η κραυγή του κάθε τύμβου: Εδώ η ψυχή του Έλληνα, εδώ η Μακεδονία εδώ του Δευκαλίωνα η φύτρα η ανθρωποθεία! Του Προμηθέα το θείο φως ολόγυρά σου θάμβει τ' Αριστοτέλη η άφθαστη η γνώση αιώνια λάμπει... Κι εγώ... βουβός προσκυνητής - ποιητικό βλαστάρι - της Ρούμελης, σε προσκυνώ θείο προσκυνητάρι Μακεδονία μου όμορφη Ολυμπογέννα terra!...

Κριτική του **Κώστα Μπιλιρή**, λογοτέχνη και θεατρικού συγγραφέα, ηθοποιού που γράφτηκε για τον Ύμνο της Μακεδονίας.

«Αναμφίβολα ο ποιητής του Ύμνου της Μακεδονίας Π.Ρ. διεκδικεί μια θέση ανάμεσα στους Μακεδονολάτρεις και την κερδίζει επάξια.

Ψυχικό Ξέσπασμα, φιλοπατριάς βλαστάρι είναι τούτο το έμμετρο πόνημα του ποιητή, δασκάλου, που τον γνώριζα από μαθητή Γυμνασίου και τον ξαναβρίσκω το ίδιο κεφάλτο, δημοουργικό, ασυμβίβαστο με το χρόνο, φλογερό πατριώτη, υπέρμαχο των αξιών του Έθνους μας και της Ορθόδοξης Πίστης! Προσκυνητής της Μακεδονίας γης ο Π. Ρίζος και απολογητής της ελληνικότητάς της, δείχνει να ξέρει καλά τη γεωγραφία της!

Περπατάει στα μονοπάτια της, οριοθετεί, καταγράφει και προβάλλει μακεδονοτόπια, διασχίζει τους κάμπους της, δρασκελά τις ραχούλες της σκαρφαλώνει στα βουνά της, ξεδιψάει στις πηγές της, φλογίζεται από τον ήλιο της, λούζεται στις λίμνες και τις ακρογιαλιές της!

Ξέρει καλά και την ιστορία της. Την πορεία της στο χρόνο, τους αγώνες και τις ματωμένες προσπάθειές της να κρατηθεί

ελληνική, ακλόνητη και αλώβητη!

Ναι, τούτος ο ποιητής μοιάζει να ξέρει πολλά. Να ξέρει και να νιώθει. Να νιώθει και να δονείται... Να δονείται και να οργίζεται.

Να οργίζεται και να ξεσπάει, να ξεσπάει και να τραγουδάει σε ιαμβικό δεκαπεντασύλλαβο, που δεν του είναι πάντα χρήσιμη η ομοιοκαταληξία.

Κάθε στίχος του κι ένα επιχείρημα.

Κάθε φράση κι ένα επιφώνημα θαυμασμού για τούτη την ελληνίδα ΧΩΡΑ.

Κάθε λέξη και μια ακονισμένη σάρια στραμμένη εναντίον **"δόλιων και φαύλων ανθελλήνων"**.

Επί πλέον γνώστης της γλώσσας μας και σμιλευτής του λόγου μας, προκαλεί με τις λεκτικές συνθέσεις του και τις ηχοδομημένες κατασκευές του!

Φίλοι Μακεδονομάχοι παρακαλώ σας. Σε κάποια παρέλαση μαζί με τα τιμημένα λάβαρα του αγώνα σας, κρατήστε -έννας σας- στα χέρια του και τούτο το βιβλίο.

Είναι κι αυτό ένα μικρό λάβαρο, μια ακόμη προσπάθεια για την όμορφη Μακεδονία μας».

Χαίρε τέκνον της Ελλάδας Ανδρόνικε που ανακάλυψες τον τάφο του Φιλίππου με όλα τα ευρήματα της Βεργίνας!

Σχόλιο

Γυαλιστερά και... γλιστερά Νανά Κουντούρη*

Η ηλικία της αθωότητας. Αλήθεια πόσο πίσω στο χρόνο πρέπει να αναδράμουμε για να βρούμε τον κήπο με τα μοσχοβόλα λουλούδια της τρυφεράδας που πρέπει να χαρακτηρίζει τα παιδιάτικα χρόνια; Όλα αλλάζουν. Οι εποχές, εμείς, τα παιδιά. Όχι πως δεν θα βρούμε σε μυστικούς κήπους αθάνα μάτια και ψυχούλες αμόλυντες. Μιλάμε για όσα φαίνονται στον καιρό μας και συχνά μας τρομάζουν. Ίσως γνωρίζουμε ποιοι φταίει και τι φταίει.

Θάταν παράλογο να απαιτούσαμε τα παιδικά παιχνίδια να είναι ακόμα οι «πλαγγόνες» του παλιού καιρού για τα κορίτσια (και για τα αγόρια τα τσέρκια, οι βόλοι, τα πρωτόγονα ξύλινα αλογάκια). Κι όμως, με τη βοήθεια, της φαντασίας, όλα γίνονταν παραμυθένια. Μας έδιναν χαρά πραγματική. Σήμερα «προοδεύσαμε» πολύ. Οι μοδάτες κούκλες, πρόωση εισαγωγή για τη μόδα των μικρών κοριτσιών. Και τα καταστήματα παιδικών ρούχων ακολουθούν κατά πόδας τις επιταγές των οίκων μόδας, σημειωτέον με μπόλικο κιτς-στάιλ και υψηλές τιμές. Η επιθυμία να είναι ωραίες ξεκινάει πολύ νωρίς. Πρότυπα, οι «μοντέλες» των ΜΜΕ. Το σύνδρομο της υπερκατανάλωσης καλύπτει τα πάντα. Ο τρόπος ζωής που επιβάλλεται στα παιδιά, είναι τουλάχιστον ύποπτος, αν το σκεφτούμε καλά.

Τα σημερινά «νυμφίδια» έχουν στη διάθεσή τους ακόμα και καλλυντικά. Πλήθος ουσίες που απειλούν να βλάψουν το τρυφερό παιδικό δέρμα κι όχι λιγότερο την ψυχή. Σκιές ματιών σε έντονα χρώματα, κραγιόν κατακόκκινα, πράσινα μπλεκ, μέικ απ. Πολυτελείς όσο και πανάκριβες κασετίνες. Όλα τάχει ο μπαξές. Ακόμα και πρόσθετα νύχια σε διάφορες αποχρώσεις. Επώνυμα παιχνιδάδικα που «σέβονται τον εαυτό τους» δεν παραλείπουν τίποτα. Ράφια γεμάτα καλλυντικά που γυαλοκοπάνε και προκαλούν. Επάνω στα κουτιά υπάρχουν βέβαια οι ονομασίες των συστατικών για κάθε είδος. Λατινικές ακατανόητες για τον μη ειδικό. Αναγράφουν επίσης ότι τα προϊόντα σχεδιάστηκαν ως ασφαλή και αβλαβή. Μας λένε επίσης να μην χρησιμοποιούνται από παιδιά κάτω των 3 ετών. Συνιστώνται όμως για εξάχρονα και άνω. Μας λένε ακόμα ότι «συνιστάται προσοχή και επιτήρηση». Σε περίπτωση αντίδρασης - άρα υπάρχει τέτοιο ενδεχόμενο - να διακοπεί αμέσως η χρήση. Και το σλόγκαν, σε κάθε κασετίνα: «Γίνετε ωραίες με μοντέρνα προϊόντα».

Έτσι λοιπόν προετοιμάζονται οι επίδοξες καλλονές, εξάχρονες και άνω, για την πασαρέλα της γειτονιάς. Το κακό είναι ότι πολλές μητέρες ενδίδουν. Να πούμε «ου γαρ οίδασι τι ποιούσι;»

Σημειωτέον ότι τα αναφερόμενα «φρούτα» έχουν προέλευση την Κίνα. Και αυτό τουλάχιστον είναι πασίγνωστο, ότι οι Κινέζοι δεν μας έχουν συνηθίσει σε «καθαρά» προϊόντα της αγοράς.

Προχωράμε λοιπόν, στην άλωση της παιδικής ψυχής. Που θα βγάλει; Μια ματιά στην κοινωνική σήψη, λίγο περισσότερη και βαθύτερη σκέψη και γνώση, προπαντός γνώση. Κι ίσως περισώσουμε ό,τι μπορεί ακόμα να σωθεί.

*** Η Νανά Κουντούρη είναι συν/χος φιλόλογος καθηγήτρια, γράφει ποίηση, λογοτεχνικά κείμενα και κριτικές βιβλίων, ενεργό μέλος του Συλλόγου Λογοτεχνών Φθιώτιδας και γράφει ασταμάτητα στην εφημερίδα "Δρυάς".**

Α'. ΜΕΤΟΧΙΟΥ ΡΕΝΤΙΝΗΣ				
1	57	Άγρος.....	Καλογερόμυλος—Ρεντίνης.....	στρέμ. 5
2	58	»	Παπαθεωνά—Ρεντίνης.....	» 6
3	28	»	Νικολού Τσιούμα—Ρεβολιάρη... ..	» 4
4	5	Κήπος.....	Έντος του χωρ. Παλ. Γιαννιτσός...	τ. μετ. 200
5	6	Άγρος.....	Πατς—Μύλος (Παλ. Γιαννιτσός)	στρέμ. 2
6	7	»	Αιτά	» 5
7	8	»	»	» 8
8	9	»	»	» 4
9	10	»	»	» 5
10	11	»	»	» 2
11	12	»	»	» 5
12	13	»	»	» 3
13	14	»	Αιτά & Στύλι	» 4
14	15	»	Γρανό Λειβάδι—Πάπας.....	» 5
15	16	»	Παλημόλος—Πάπας.....	» 3
16	29	»	Παλαβή Στάμου —Ρεβολιάρη... ..	» 15
17	56	»	Φώτη Μποστάνι	» 13
18	31	»	Λειβαδάκια	» 25
19	30	»	Παληχωροφίνα	» 30
20	1	»	Μνήματα	» 20
21	17	»	Καρίτσα—Λουτροπαλιάς.....	» 10

Σταχυολογήματα από το βιβλίο

«Πόλεις και χωριά στο πέρασμα του χρόνου 1833-2007», εκδόσεις Καρούζη, σελ. 288

ΟΙ ΣΗΜΕΡΙΝΟΙ ΔΗΜΟΙ ΤΟΥ ΛΕΚΑΝΟΠΕΔΙΟΥ ΑΤΤΙΚΗΣ

ΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΥ ΙΩΑΝΝΗ ΡΕΝΤΗΣ: Αποσπάστηκε το 1925 από τον Δήμο Πειραιά ως Κοινότητα και έγινε Δήμος το 1946. Το όνομα το οφείλει στην εκκλησία του Αγ. Ιωάννου Ρέντη, που ανήκε στην κτητορική οικογένεια των Ρέντη. Τον 14ο αι. ο νοτάριος Δημ. Ρέντης εγκαταστάθηκε στην Αθήνα και βοήθησε τους Καταλανούς εναντίον του Νέριου Ατζαγιόλι. Ως ανταμοιβή πήρε κτήματα στην περιοχή του Ελαιώνα και η περιοχή πήρε το όνομα Ρέντης.

ΔΗΜΟΣ ΑΓΙΟΥ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Έκταση 5.000 στρ. κάτοικοι 65.914. **Μπραχάμι** από τον Εβραίο ιδιοκτήτη Αβραάμ (Αβράμη, Μπραάμη, Μπραχάμι), ή από τον Τούρκο Μπραχάμ Πασά. Επί Τουρκοκρατίας λίγοι κάτοικοι απ' τα Μέθανα. Το 1925 έγινε κοινότητα Μπραχαμίου και είχε και το Κασιπόδι (Δάφνη). Το 1947 Κοινότητα Αγ. Δημητρίου (απ' την παλιά εκκλησία). Το 1963 Δήμος. Συνοικίες: Ανθέων, Ασύρματος, Άνοιξη, Εθν. Αντιστάσης, Ελιά, Μοναστήρι, Σαρωνικός, Σούλι, Τσουκάλι, Κοψαχειλά.

ΔΗΜΟΣ ΑΛΙΜΟΥ: Είχε 5.900 στρ. και 38.196 κατοίκους. Στην αρχαιότητα λεγόταν Δήμος Αλιμούντος της Λεοντίδας φυλής, πατρίδα του Θεουκυδίδη. Κωλιάς Άκρα, ο Άγιος Κοσμάς. Το όνομα απ' το φυτό άλιμος=αρμυρήθρα. Το 1927 έγινε Κοινότητα Καλαμακίου, το 1968 Δήμος Αλίμου. Συνοικίες: Αμπελάκια, Αναπήρων, Καλαμάκι (το όνομα από κάποιον καλαμιώνα), Άνω Καλαμάκι, Εκτελωνιστών, Εφοριακών, Κεφαλλήνων, Κυθριών, Πανί (απ' το θεό Παν-Πανείον, Πάνιον, Πανί) και Τράχωνες (άγονη, βραχώδης περιοχή, στην αρχαιότητα δήμος Ευωνύμου).

ΔΗΜΟΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ: Στην αρχαιότητα λεγόταν Δήμος Αθιονέων (Αμαρυσίων Αθμιονων). Το όνομα απ' την Αμαρυσία Αρτέμιδα. Η κεραμική τέχνη διδάχτηκε στο Μαρούσι από τεχνίτες απ' τη Σίφρο. Το Μαρούσι πατρίδα του Μαραθωνοδρόμου Ολυμπιονίκη Σπ. Λούη και του Δημάρχου Αθηναίων Κ. Κοτζιά. Το 1925 έγινε Κοινότητα και το 1943 Δήμος με τις συνοικίες: Ανάβρυτα (Αναβρυτά, άφθονα νερά. Εκεί βρίσκεται το κτήμα Συγγρού 1.000 στρ.), Ν. Λέσβος, Παράδεισος, Ν. Φιλοθέη, Πολυδρόσος, Παλιά τοπωνύμια Σωρός και Πήλικας (απ' τον αρχαίο Δήμο Πήλικης της Λεοντίδας φυλής).

ΔΗΜΟΣ ΓΑΛΑΤΣΙΟΥ: Έκταση 4.100 στρ.,

κάτοικοι 58.640.

Στην αρχαιότητα ήταν τμήμα του Δήμου Βατής (σημερινά Πατήσια) και στην Ομορφοκκλησία ήταν ο δήμος Περγασή. Το βουνό **Αγχεσμός** μετά το 1456 ονομάστηκε **Τουρκοβούνια**, επειδή στρατοπέδευαν Τούρκοι. Το όνομα Γαλάτσι προήλθε από τον κτηματία **Γαλάκη-Γαλάτση**. Οι πρώτοι κάτοικοι μετά το 1905 ήταν Ναξιώτες που δούλευαν στα λατομεία του Γαλατίου (λειτούργησαν απ' το 1850). Κτήμα **Λάμπρου Βεϊκού** (αξιωματικός που σκοτώθηκε στη μάχη του Ανάλατου το 1827, εγγονός του Λάμπρου Βεϊκού).

Το 1954 έγινε Κοινότητα και το 1964 Δήμος. Συνοικίες: **Κρητικά, Περιβόλια ή Ναξιώτικα, Καραγιαννέικα** (απ' τον κτηματία Καραγιάννη), **Ακτιμώνων, Μενιδιότικα, Πανόραμα, Λαμπρινή** (το όνομα προς τιμήν του Σουλιάτη αγωνιστή Λάμπρου Βεϊκού).

ΔΗΜΟΣ ΓΛΥΦΑΔΑΣ: Έκταση 25.400 στρ., κάτοικοι 79.842. Εκεί ήταν ο αρχαίος Δήμος Αιξωνής. Το όνομα από τον μυθικό ήρωα Αίξωνα ή επειδή οι κάτοικοι ασχολούνταν με τη γιδοτροφία (αιξωνή=γιδοπάζαρο).

Μετά την απελευθέρωση τα τουρκικά κτήματα περιήλθαν στον Ανδρέα Λουριώτη και κατόπιν στον Θόδωρο Κομνηνό. Η περιοχή λεγόταν **Άνω και Κάτω Πυρναρή**. Ο κτηματίας **Κώστας Καραπάνος** στα τέλη του 19ου αι. αγόρασε μεγάλες εκτάσεις απ' τους κληρονόμους Κομνηνού και εγκατέστησε πολλές οικογένειες για την καλλιέργεια των κτημάτων του. Το 1900 στην περιοχή ήταν το εκκλησάκι του Αγ. Κων/νου και ένα χάνι. Το 1920 έγινε ο πρώτος μικρός οικισμός και αργότερα εγκαταστάθηκαν πρόσφυγες απ' τη Μ. Ασία. Στις αρχές του 20ού αι. ονομάστηκε **Γλυφάδα** από το γλυκό-υφάλμυρο νερό των πηγαδιών της. Το 1926 έγινε Κοινότητα και το 1943 Δήμος Ευρυάλης μαζί με το Ελληνικό. Το 1945 έγινε ανεξάρτητος Δήμος με τις συνοικίες: **Αιξωνή, Άνω Γλυφάδα, Εργατικών Στελεχών, Πανιωνία** (πρώτοι οικιστές πρόσφυγες από την Ιωνία), **Πυρναρή** (απ' τα πολλά πουνάκια), **Τερψιθέα και Ν. Ευρυάλη** (το όνομα από την μυθολογική κόρη του Μίνωα ή μία από τις Γοργόνες).

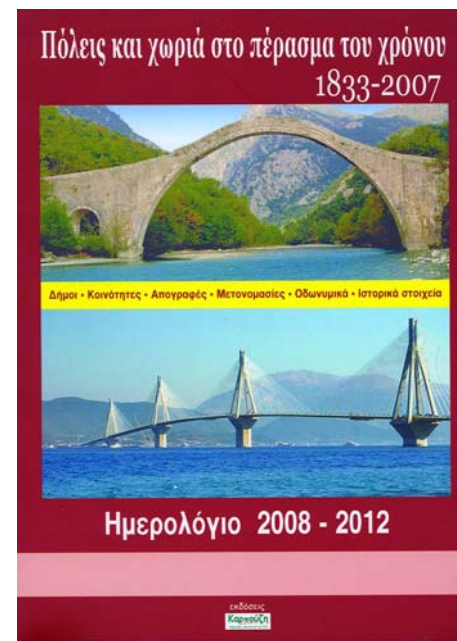
ΔΗΜΟΣ ΔΡΑΠΕΤΣΩΝΑΣ: Αποσπάστηκε από το Δήμο Πειραιά το 1950 και έγινε Κοινότητα και το 1951 έγινε Δήμος. Το όνομα από το αρβανίτικο ντραπ=ρέμα + Τώνης (κτηματίας της περιοχής). Ντραπ + Τώνη=Δραπετσώνα. Άλλη εκδοχή από παραφθορά του αρχαίου ονόματος ενός από τους 3 λόφους του

αρχαίου Πειραιά και άλλη εκδοχή από τους δραπέτες των φυλακών που κατέφευγαν στην έρημη τότε περιοχή. Στην περιοχή πιθανόν να ήταν ο αρχαίος δήμος Θυμοιταδών, τμήμα του Πειραικού τετρακώμου. Στους νεότερους χρόνους λέγονταν Βούρλα, από τα βούρλα που φύτεψαν στις προσχώσεις που έγιναν προς τη θάλασσα. Εκεί βρισκόταν ο αρχαίος «λιμήν των Φωρών» δηλ. των Κλεφτών, γι' αυτό λέγονταν και Κλεφτολίμανο. Αποσπάστηκε από τον Δήμο Κερατσινίου ως κοινότητα το 1950 και το 1951 έγινε Δήμος.

ΔΗΜΟΣ ΕΚΑΛΗΣ: Έκταση 4.300 στρ., κάτοικοι 5.378. Αρχαίος δήμος Εκάλης της Λεοντίδας φυλής. Το όνομα από τη γριά Εκάλη, που φιλοξένησε το Θησέα, όταν πήγαινε στο Μαραθώνα να σκοτώσει τον ταύρο. Όταν επέστρεψε απ' το Μαραθώνα η γριά είχε πεθάνει και ο Θησέας ίδρυσε το ιερό του Εκάλιου Διός και ονόμασε την περιοχή Εκάλη. Το 1922 χτίστηκαν τα πρώτα σπίτια από μέλη της Ανώνυμης Οικοδομικής Εταιρείας Εκάλης. Η ιδέα για τη δημιουργία του προαστίου ήταν του φυσιολάτρη Σπήλιου Αγαπητού. Το 1929 προσαρτήθηκε στη θέση Φασίδερη, ο οικισμός του Οικοδομικού Συνεταιρισμού Προσωπικού εφημερίδων Αθηνών. Φασίδερη απ' το επώνυμο του κτηματία Φάσης + νερέι (=τουρκικά κτήμα). Το 1928 έγινε Κοινότητα με τις συνοικίες Δημοσιογραφικά και Άνω Εκάλη.

ΔΗΜΟΣ ΖΩΓΡΑΦΟΥ: Έκταση 8.500 στρ., κάτοικοι 75.295. Το 1902 ο Ι. Ζωγράφος (1844-1927) οικονομολόγος-βουλευτής με το κόμμα του Θ. Δεληγιάννη αγόρασε μεγάλη έκταση από τη χήρα Βουρναζού και το 1919 χτίστηκαν τα πρώτα σπίτια, τα οποία πουλούσε με δόσεις με 112 δρχ. το μήνα. Η περιοχή πήρε τ' όνομά του. Το 1929 ήταν περίπου 100 σπίτια. Από τους πρώτους κατοίκους (απ' την Ανδριτσάνα) χτίστηκε ξύλινος ναός του Αγ. Θεράποντα (σήμερα μεγαλοπρεπής ναός). Στο νοσοκομείο Συγγρού υπήρχε το ρέμα Χουσεϊν μπέη, τώρα δεν υπάρχει. Το 1929 έγινε κοινότητα με (πρώτο) πρόεδρο τον **Σωτήρη Ι. Ζωγράφο (γιο του Ι. Ζωγράφου)** μέχρι το 1947 και μετά Δήμαρχο (1948-1953), 24 συνεχής χρόνια. Το 1947 έγινε Δήμος με τις συνοικίες: **Γουδί** (ήταν εξοχική περιοχή, όπου γίνονταν στρατ. ασκήσεις), **Άνω Ιλίσια** (Κουπόνια), **Ιλίσια** (απ' την κοίτη του Ιλισού που ξεκινούσε απ' τις πηγές στην Αγ. Ελεούσα) και **Πανεπιστημιούπολη**.

ΔΗΜΟΣ ΗΛΙΟΥΠΟΛΗΣ: Έκταση 12.700

στρ., κάτοικοι 76.222. Είναι τμήμα του αρχαίου δήμου Ευωνύμου. Το 1890 ήταν το μικρό χωριό **Καράς** γύρω απ' το εκκλησάκι του Αγ. Νικολάου. Το 1920 το κτήμα του Καρά πουλήθηκε στον Αλ. Νάστο. Οι πρώτοι κάτοικοι ήταν πρόσφυγες από Σύμωρη και Κωνσταντινούπολη. Το 1924 η Ελληνική Εταιρεία Αστικών και Αγροτικών Συνοικισμών Δρανδάκης-Πάγκαλος & Σια αγόρασε απ' το Νάστο 1030 στρ. οικοπεδοποιήθηκε η περιοχή και ονομάστηκε **Ηλιοπούλη**, απ' την Ηλιοπούλη της Αιγύπτου, όπου είχε σπουδάσει ο Δρανδάκης και ήταν δική του ιδέα για την ονομασία. Οι πρώτοι κάτοικοι ήταν κυρίως Λευκαδίτες. Η περιοχή Λόφος Γερμανού πήρε το όνομα από ένα Γερμανό, που είχε σπίτι πριν το Β' Παγκόσμιο Πόλεμο.

Το 1928 έγινε Κοινότητα (αποσπάστηκε απ' την Κοινότητα Αγ. Δημητρίου) και το 1963 Δήμος.

Αυτά και άλλα πολλά ενδιαφέροντα στοιχεία περιέχονται στο βιβλίο «Πόλεις και χωριά στο πέρασμα του χρόνου 1833-2007».

Το βιβλίο μπορείτε να προμηθευτείτε από τις εκδόσεις Καρούζη, Θεοδοσίου 23 Ίλιον, Τ.Κ. 13121, τηλ. 210 2619003 ή με αντικαταβολή στην πιο πάνω διεύθυνση.

ΣΑΝ ΣΗΜΕΡΑ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ

1 Απριλίου

1821: Ο τουρκικός όχλος της Κωνσταντινούπολης σφάζει ανηλεώς τους Έλληνες στην εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής (Κυριακή των Βαΐων).
1912: Ο Κωνσταντίνος Τσιικιτήρας καταρρίπτει το παγκόσμιο ρεκόρ στο μήκος άνευ φοράς, με 3 μέτρα και 47 εκατοστά, κατά τη διάρκεια του Πανελληνίου Πρωταθλήματος που διεξάγεται στο Παναθηναϊκό στάδιο.
1967: Ο βασιλιάς Κωνσταντίνος δέχεται σε ακρόαση τους πολιτικούς αρχηγούς για την αντιμετώπιση της κρίσης. Ο Γεώργιος Παπανδρέου τον προειδοποιεί: «Είμαι γέρος και δεν θα ζησω πολλά χρόνια ακόμα. Αν η μεγαλειότητά σας συνεχίσει στην ίδια κατεύθυνση, θα καταλήξετε να μην είστε βασιλιάς της Ελλάδας».
1902: Γεννιέται η Μαρία Πολυδούρη, ποιήτρια από την Καλαμάτα, γνωστή και από το δεσμό της με τον Κώστα Καρυωτάκη.
1947: Πεθαίνει ο Γεώργιος Β', Βασιλιάς των Ελλήνων, παππούς του Κωνσταντίνου.
2006: Πεθαίνει η Μαρίκα Μπότση, δήμαρχος Αμαλιάδας και η πρώτη γυναίκα δήμαρχος στην Ελλάδα.

2 Απριλίου

1945: Αποχωρεί από το ΕΑΜ το κύριο τμήμα της σοσιαλιστικής συνιστώσας του.
1949: Ο επιθετικός ελιγμός των ανταρτών στη Βόρεια Πίνδο σημειώνει επιτυχία και οδηγεί στην ανακατάληψη του Γράμμου.

3 Απριλίου

1821: Οι Σπέτσες επαναστατούν.
1834: Δίκη Κολοκοτρώνη και Πλαπούτα στο Ναύπλιο.
1928: Δικάζονται ο Νίκος Καζαντζάκης και ο Δημήτρης Γληνός με την κατηγορία ότι διαδίδουν ανατρεπτικές ιδέες.
1959: Στα αστικά κέντρα της Ελλάδας οι άνεργοι φτάνουν τους 110.000.
1770: Γεννιέται ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, ηγέτης της Ελληνικής Επανάστασης.
1939: Πεθαίνει ο Σπυρίδων Μερκούρης, πρώην δήμαρχος Αθηναίων.

4 Απριλίου

1913: Ο ανθυπολοχαγός Εμμανουήλ Αργυρόπουλος, πιλοτάροντας ένα «Μπλεριό 11», χάνει τη ζωή του, λόγω πτώσης του αεροσκάφους του. Είναι ο πρώτος νεκρός της ελληνικής πολεμικής αεροπορίας.
1919: Το θωρηκτό Αβέρωφ εισέρχεται θριαμβευτικά στο λιμάνι της Σμύρνης. 50.000 άνθρωποι το υποδέχονται στην προκυμαία.

5 Απριλίου

1897: Κηρύσσεται ο καταστροφικός για την Ελλάδα ελληνοτουρκικός πόλεμος.
1944: Οι Γερμανοί εκτελούν 270 κατοίκους της Κλεισούρας της Καστοριάς ως αντίποινα για το φόνο δύο συμπατριωτών τους στρατιωτών.

6 Απριλίου

1941: Η ναζιστική Γερμανία επιτίθεται στην Ελλάδα και στην Γιουγκοσλαβία.
1957: Ιδρύεται η Ολυμπιακή Αεροπορία, από τον Αριστοτέλη Ωνάση, ο οποίος εξαγόρασε την κρατική ΤΑΕ.
1979: Τίθεται σε ισχύ ο κυκλοφοριακός δακτύλιος στην Αθήνα.

ΝΟΜΟΣ ΦΘΙΩΤΙΔΑΣ

Επαρχία	...Δήμοι	Δ.Δ.	Οικ. Κοιν.	1940	1951	1961	1971	1981	1991	2001
Δομοκού	39	19.432	18.858	20.950	17.253	15.966	15.035
Λοκρίδας	70	40.687	41.405	44.106	44.048	47.167	51.124
Φθιώτιδας	165	85.323	88.059	94.979	93.241	98.862	105.115
Σύνολο	23 185	274	2	145.442	148.322	160.035	154.542	161.995	171.274

ΔΗΜΟΣ ΜΑΚΡΑΚΩΜΗΣ

► Μακρακώμη

(Βαρυμύπη)	1.956	2.374
•Αρχάνι	586	477
•Ασβέστης	279(1)	120
•Γρανιτσού	935(1)	523
•Γραμμένη	594	473

•Καστρί	334	504
•Παλιούρι	203	102
•Αιτόσλο	531(1)	90
•Αφεντικά	132(2)	10
•Μάκρη (Μάκρηση)	594(1)	475
•Παλαιά Γιαννιτσού	364	233
•Πάππα		

(Μεσοχώρι)	383	200
•Πλατύστομο	534	432
•Λουτρά	35	3
•Ροβολιάρια	1.014(1)	299
•Τρίλοφο (Κούρνοβο)	319	182
•Τσούκα	1.012	628

► Έδρα Δήμου * Δημ. Διαμέρισμα 1η στήλη Απογραφή 1951, 2η στήλη Απογραφή 1981 (1. Απογραφή 1940 2.Απογραφή 1961 3.Απογραφή 1971 4.Απογραφή 1991) * Οικισμός του έτους 1928

Πόλεις και χωριά στο πέρασμα του χρόνου 1833-2007

- Ημερολόγιο 2009-2013

Εξαντλήθηκε η 1η έκδοση. Ετοιμάζεται η 2η έκδοση για τον Ιούνιο για να μπoreσουν οι Σύλλογοι να πουλήσουν βιβλία-ημερολόγια 2009-2013 στις πολιτιστικές εκδηλώσεις και ανταμώματα τον Ιούλιο-Αύγουστο.

Η 2η έκδοση του Ιουνίου ανοίγει μια νέα προοπτική για τους Συλλόγους, αφού στις πολιτιστικές εκδηλώσεις και τα ανταμώματα που διοργανώνουν κυρίως τον Αύγουστο ή και τον Ιούλιο, θα έχουν την ευκαιρία να πουλήσουν τα βιβλία-ημερολόγια 2009-2013 και μάλιστα πολύ πιο εύκολα, αφού θα παραβρίσκονται στις εκδηλώσεις πολλοί παραθεριστές και πολλοί κάτοικοι από γειτονικά χωριά και όσα βιβλία μείνουν απούλητα, θα έχουν την ευκαιρία να τα πουλήσουν το χειμώνα στην κοπή της πίτας, ή στη συνέλευση ή στον χορό.

Όσοι σύλλογοι ενδιαφέρονται, θα πρέπει να στείλουν τα κείμενά τους για το 16/σέλιδο και την παραγγελία τους απαραίτητως μέχρι 31-5-2008 για την 2η έκδοση του Ιουνίου ή 31-10-2008 για την 3η έκδοση του Δεκ.

Περιεχόμενα βιβλίου: Σύσταση των Δήμων Αττικής από το 1833. Η Επαρχία Αττικής το 1853. Οι Δήμοι του Λεκαν. Αττικής σήμερα. Ιστορία της Αθήνας μετά το 1831. Οι Δήμαρχοι της Αθήνας 1835-2007. Πώς πήραν το όνομά τους οδοί, περιοχές της Αθήνας, Πειραιά και γύρω Δήμων. Ανάτατοι άρχοντες, βασιλείς και πρωθυπουργοί 1833-2007. Οικουμενικοί Πατριάρχες, Αρχιεπίσκοποι και όλα τα Μοναστήρια της Ελλάδας. Μαρτυρικοί τόποι. Παραδοσιακοί Οικισμοί, Σπήλαια, Κάστρα, Εθνικοί Δρυμοί, Φαράγγια, Μνημεία της φύσης, Ιαματικά Λουτρά. Ιστορικά και γεωγραφικά στοιχεία της Ελλάδας. Πληθυσμός της

Ελλάδας από το 1821. Μετανάστευση από το 1821. Μετονομασίες-απογραφές όλων των πόλεων, χωριών και οικισμών της Ελλάδας (περίπου 20.000). Η Πελοπόννησος και η Ρούμελη το 1833-1851. Τα πρώτα διόδια του 1865. Σπάνια ιστορικά στοιχεία από βιβλία του 1850-1900.

Ημερολόγιο 2009-2013 με κενές σειρές για ραντεβού, εορτολόγιο, χρήσιμα τηλέφωνα, ευρετήριο τηλεφώνων, το Πάσχα από το 2009 μέχρι το 2.100 και Σαν σήμερα, ιστορικά γεγονότα για όλες τις μέρες του χρόνου.

Οι Σύλλογοι μπορούν να συμμετάσχουν στην έκδοση με 16/σέλιδο (ένα ή περισσότερα) και με ύλη της επιλογής τους (ιστορικά στοιχεία για το χωριό, φωτογραφίες, ατζέντα, διαφημίσεις κ.λ.π.), το οποίο ενσωματώνεται στο βιβλίο. Το ένθετο τετράχρωμο χρεώνεται 500 ευρώ, το μαύρο 200 ευρώ. Η εκτύπωση του τίτλου του συλλόγου στο εξώφυλλο είναι δωρεάν.

Το βιβλίο με το ημερολόγιο χρεώνεται το τεμάχιο 4,5 ευρώ. Για παράδειγμα 400 βιβλία-ημερολόγια κοστίζουν 1800 ευρώ + το 16/σέλιδο 4/χρωμο 500 ευρώ, σύνολο 2.300 (5,75 ευρώ το τεμάχιο) ή με μαύρο 16/σέλιδο 5 ευρώ το τεμάχιο.

Για πληροφορίες: Εκδόσεις Καρούζη. Καρούζη Αριστέα & Υιοί Ο.Ε. Θεοδοσίου 23 Ίλιον 13121 Τηλ. - Fax: 210-2619003 e-mail: karpouzi@otenet.gr

Η προσωπική εργασία στα κοινά

Οι παππούδες μας και οι γονείς μας αντιμετώπιζαν στα χρόνια τους έργα κοινής ωφέλειας με προσωπική εργασία. Οι Δήμοι και οι Κοινότητες με Νόμο κάθε χρόνο όριζαν ημέρες προσωπικής εργασίας στους κατοίκους.

Σήμερα το φαινόμενο αυτό έχει εκλείψει. Όλα τα ζητάμε από τις κρατικές υπηρεσίες, Υπουργεία, Δήμους, Κοινότητες.

Είναι όμως δυνατόν ν' αντιμετωπίζονται όλες οι απαιτήσεις αμέσως και παντού; Αυτό είναι αδύνατον.

Παρατηρούμε όμως κάθε φορά που παρουσιάζεται κάποιο έκτακτο φαινόμενο, μια χιονόπτωση, μια πλημμύρα, ένας σεισμός κ.λ.π. όλοι ζητάμε από τις υπηρεσίες αυτές να είναι αμέσως παντού παρών. Ζητάμε και διαμαρτυρόμαστε γιατί δεν μας καθάρισαν αμέσως τους δρόμους και τα πεζοδρόμια από τα χιόνια, από τα μπάζα που πέφτουν κ.λ.π.

Παρουσιάζεται μια βλάβη στην ύδρευση πρέπει αμέσως ν' αποκατασταθεί, πέφτει ένας βράχος στο δρόμο που περνάμε, περιμένουμε να έλθει το συνεργείο του Δήμου ή ζητάμε από τον Πρόεδρο του Τοπικού Συμβουλίου ν' αντιμετωπίσει αμέσως τη βλάβη και εμείς παραμένουμε απλοί θεατές.

Για το θέμα αυτό θα κάνω σήμερα μερικές παρατηρήσεις και θα δώσω μερικές συμβουλές ιδίως στους νέους του χωριού μας.

Ασχολούμαι ως Δημότης του χωριού μας με τα κοινά από τότε που ήμουνα μικρός μέχρι σήμερα που είμαι 78 ετών και με την ιδιότητα του απλού πολίτη και σαν μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου και από τη θέση του Προέδρου του 18 ολόκληρα χρόνια.

Γνώρισα και αντιμετώπισα αρκετές καταστάσεις. Από νέος θυμάμαι πως με προσωπική εργασία καθάριζαμε τους κοινοτικούς δρόμους, τ' αυλάκια ύδρευσης κ.λ.π. Επίσης φροντίζαμε για την καθαριότητα των Εκκλησιών και των Σχολείων.

Βοηθούσαμε σε κοινοτικά έργα όπως όταν ρίχναμε τα τσιμέντα στην υδρομάστευση της πηγής για ύδρευση στην Φτελιά, στην διαπλάτυνση και καθαρισμό του δρόμου από την Τσάμω προς τον Άγιο Γεώργιο με τον Ιωάννη Λιάπη σαν Πρόεδρο, στο ριζίμο του τσιμέντου στο δάπεδο του Αγίου Γεωργίου και των Αγίων Αποστόλων, στο κατέβασμα των παλαιών κεραμιδιών από την σκεπή του Αγίου Γεωργίου όταν έγινε η αντικατάσταση της στέγης και το ανέβασμα των καινούργιων κεραμιδιών.

Τα χρόνια που οργανώναμε με το Σύλλογο στο χωριό το λαϊκό πανηγύρι και όλα τα διαθέταμε δωρεάν, γίδα βραστή, πατάτες, τυρί κ.λ.π. πολλοί βοηθούσαν δωρεάν στην ετοιμασία και την επιτυχία της εκδήλωσης. Και πάρα πολλά άλλα.

Τα τελευταία χρόνια παρατηρώ μια αδιαφορία για τα κοινά και όλα τα ζητάμε από τον Πρόεδρο του τοπικού συμβουλίου. «Γιώργο, πήγαινε στον Ζυγό ν' ανοίξεις το νερό για την ύδρευση της συνοικίας Αγίων Αποστόλων, πήγαινε να κλείσεις και ν' ανοίξεις το νερό της δεξαμενής στον Άγιο Ιωάννη για την ύδρευση της συνοικίας του Αγίου Γεωργίου».

Παθαίνει μια βλάβη το δίκτυο, τρέξε Πρόεδρε. Κάνε μια λάμπα φωτισμού, τρέξε πάλι. Ερχεται ένα μηχανήμα της Νομαρχίας ή του Δήμου για μια εργασία πήγαινε να επιβλέψεις και να βοηθήσεις εσύ.

Είναι σωστό αυτό; Και νομίζετε ότι πληρώνεται για τις εργασίες αυτές; Νομίζω όχι. Αλλά δε φτάνει μόνο αυτό, του ζητάμε και τα ρέστα.

Θα δικαιολογήσετε την κατάσταση με το ότι αφού ήθελε να ανακατωθεί με τα κοινά είναι υποχρεωμένος. Έχει βέβαια κάποιες υποχρεώσεις, αλλά χρειάζεται και την βοήθεια όλων μας.

Έχω προσωπική γνώση όλων αυτών των χρόνων που ασχολούμαι με τα κοινά. Μέσω της Νομαρχίας ή του Δήμου πολλές φορές έφερα μηχανήματα στο χωριό για διάνοιξη και καθαρισμό κοινοτικών δρόμων. Δεν υπήρξε ενδιαφέρον από κανέναν. Ο μόνος θυμάμαι που βοηθούσε ήταν ο Βασίλης Φωλιάς που ως σύμβουλος πήγαινε πάντοτε μπροστά.

Με τον αείμνηστο Ηλία Γώγο θυμάμαι χαρακτηριστικά, παρόλο το πρόβλημα υγείας που αντιμετώπιζε, που τρέχαμε στις πηγές του Αγίου Νικολάου όταν άρχισαν τα έργα, το ίδιο και στον Αγλουβά και ιδίως όταν κατακαλόκαιρο από τον Ζυγό μέχρι τη Μάγκρη ψάχναμε το κατάλληλο έδαφος να περάσει η μπουλντόζα για την κατασκευή του αγωγού.

Ακόμη επίσης το ίδιο καλοκαίρι μαζί με τους υπαλλήλους του Δασαρχείου θυμάμαι χαράζαμε το δρόμο από τον Άγιο Ιωάννη μέχρι την Ξυλοκούνια για λόγους πυρασφάλειας, εξυπηρέτησης των κτηνοτρόφων και για να γίνουν λειτουργικά τα κάποτε χλιοπατημένα μονοπάτια, ένα έργο για το οποίο κατηγορηθήκαμε πολλάκις.

Τα τελευταία χρόνια λοιπόν που έτυχε να βρίσκομαι στο χωριό και δούλευαν μηχανήματα της Νομαρχίας ή του Δήμου στον καθαρισμό δρόμων ιδίως στον Αγλουβά και χρειάστηκε να τα ζητήσω από τις υπηρεσίες να μας τα διαθέσουν για να καθαρίσουμε τους κοινοτικούς δρόμους όπως προανέφερα, για την υδρομάστευση στον Άγιο Νικόλαο και στο δρόμο από Άγιο Ιωάννη προς Ξυλοκούνια και Άγιο Σεραφείμ, **δεν ήρθε κανένας, μόνος μου ακολούθησα για 2-3 μέρες τα μηχανήματα.**

Επίσης όλα αυτά τα χρόνια έχω διαθέσει πολλές ημέρες και ώρες σε προσωπική εργασία καθώς και χρήματα για διάφορα έργα χωρίς να ζητώ αναγνώριση και τιμές απλώς γιατί έτσι αισθάνομαι.

Τελειώνοντας θα ήθελα να δώσω μερικές συμβουλές ιδίως στους νέους του χωριού μας.

Το λίγο ή πολύ διάστημα που έρχονται ή μένουν στο χωριό καλό είναι να ασχολούνται με τα κοινά να διαθέτουν λίγο από το χρόνο τους προσφέροντας προσωπική εργασία, π.χ. Δεν θα είναι κόπος να καθαρίσουν έναν δρόμο, μια πλατεία, έναν κοινόχρηστο χώρο από σκουπίδια, να συντηρήσουν αυτά που βρήκαν από τους γονείς τους.

Συγκεκριμένα έχουν τοποθετηθεί καθίσματα στις πλατείες που χρειάζονται συντήρηση, υπάρχουν τ' αντικείμενα στη Λαογραφική Συλλογή που θέλουν συντήρηση, υπάρχει παιδική χαρά, υπάρχει το γήπεδο μπάσκετ, το γήπεδο ποδοσφαίρου (παρατηρώ δύο χρόνια να έχουν πέσει τα δοκάρια του τέρματος) και ενώ υπάρχουν αρκετές κολόνες στο Ρακαριό που θα μπορούσαν να τοποθετηθούν δεν φροντίζει κανένας και άλλα πολλά. Όλα αυτά μπορούν να γίνουν με προσωπική εργασία γιατί εμάς εξυπηρετούν. Θα πείτε βέβαια πως πρέπει να πληρώσουμε ημερομίσθια σαν Δήμος ή Σύλλογος.

Γίνεται και αυτό αλλά και λίγη προσωπική εργασία δεν είναι κακό.

Αυτό, λοιπόν, συμβουλεύω και περιμένω από όλους μας και η ηθική ικανοποίηση θα είναι μεγάλη. Εγώ αυτό το συμπέρασμα έβγαλα όλα τα χρόνια που εργάστηκα και στο χωριό μας και στα χωριά που υπηρέτησα ως δάσκαλος μια τιμή και ηθική ικανοποίηση.

Κ.Ι.Π.

Απολαμβάνοντας την άνοιξη στο Ροβολιάρι με τις ανθισμένες κουσουπιές

Παλιοί Ροβολιαρίτες

Τα ονόματα των παλαιών Ροβολιαριτών που αναγράφονται εις τον πίνακα που ακολουθεί είναι εγγεγραμμένα στην προσκομιδή του μοναστηριού Άγιο-Βασίλης Ρεντίνας Αγράφων και νυν θα πρέπει να φυλάσσονται στην Ιερά Μητρόπολη Καρδίτσας.

Ανήκουν στη χρονική περίοδο 1600-1700 μ.Χ., όλοι κάτοικοι Ροβολιαρίου και περιμετρικών Βλαχοκόνακων του χωριού μας και είναι εκεί εγγεγραμμένοι ως αφιερωτές-δωρητές στη χάρη της Ι. Μονής.

Το μοναστήρι της Ρεντίνας, που είχε και Κρυφό Σχολείο είναι αρκετά κοντά στο Ροβολιάρι και είναι χτισμένο εκεί από τα βυζαντινά χρόνια (8ο ή 9ο αιώνα) τότε που έγινε το σχίσμα των Εκκλησιών.

Ο Άγιος Βασίλειος, δεν είναι ο ιεράρχης της Καισαρείας, αλλά ο Βασίλειος ο εξ Αγκύρας, που ήταν και προστάτης της ελληνικής γραμματείας.

Τα περισσότερα από τα ονόματα τούτα δεν υπάρχουν πλέον στο Ροβολιάρι μια και έχουν περάσει 400 χρόνια από τότε περίπου.

Μερικά από αυτά έχουν μείνει ως τοπωνύμια στο χωριό μας, όπως:

στον Τσαγκαράκη, στον Καρακάση, στον Παπαδήμ', στον Καλογερέση, στον Νικολού τη Τσούμα, στον Κόκοτου... κ.λ.π. (Κόκοτας ή Λάμπρος ήταν και πολεμιστής του 1821).

Μερικά από αυτά έχουν βυζαντινή προέλευση όπως Ακρίτης, Αλέξιος κ.λ.π.

Παντελής Ρίζος

112 ονόματα Ροβολιαριτών - αφιερωτών στο μοναστήρι Αγιο-Βασίλης Ρεντίνας Αγράφων για τη χρονική περίοδο 1600 έως 1740 μ.Χ.

- 1) Ακρίτης Γεώργιος
- 2) Ακρίτης Ιωάννης του Γ.
- 3) Αλέξης Ρίζος
- 4) Αλέξη Αγόρω του Ρίζου
- 5) Αντρώνας Αλέξιος
- 6) Αντρώνας Λυγίτζης

- 7) Αντρώνας Δημήτριος
- 8) Αντρώνας Κούμπω
- 9) Αντρώνας Νικόλαος
- 10) Αντρώνας Πανώρια
- 11) Ανυφαντής Δημήτριος
- 12) Βρακής Ρίζος
- 13) Γαβρίλη Δέσπω
- 14) Γαβρίλη Κούμπω
- 15) Γαβρίλης Γεώργιος του Λ.
- 16) Γαβρίλης Λάμπρος
- 17) Γεώργιος ιερέας
- 18) Ιωαννουκλών του χωριού μας
- 19) Γραμματικού Αγγέλω
- 20) Δημήτριος ιερέας
- 21) Θεόδωρου Γεώργιος
- 22) Θεοδωράκης Δημήτριος
- 23) Γιαννάκης Γεώργιος
- 24) Γιαννάκης Ιωάννης
- 25) Ιωαννουκλά Κρουστάλλω
- 26) Ιωαννουκλά Παγώνα
- 27) Ιωαννουκλάς Ρίζος
- 28) Καλογρέση Κάλλω του Δ.
- 29) Καλογρέσης Δήμος
- 30) Καντζέλη Γιαννούλα του Λάμ.

- 31) Καρακάσης Δήμος
- 32) Καραμπάκου Ιωάννης
- 33) Κορπίνα Γεωργού του Ν.
- 34) Κορπίνα Κάλλω
- 35) Κορπίνα Φράγκω
- 36) Κορπίνας Γεώργιος
- 37) Κορπίνας Δημήτριος
- 38) Κορπίνας Ιωάννης
- 39) Κορπίνας Νικόλαος
- 40) Κορπίνας Ρίζος του Ιωάννη
- 41) Κορπίνας Σίμος
- 42) Κορπίνας Στάμος
- 43) Κουληδά Καλή του Ι.
- 44) Κουληδάς Ιωάννης
- 45) Κουτζαρή Γεώργιος
- 46) Κουτζαρή Ιωάννης
- 47) Κουτζικής Γεώργιος
- 48) Κουτζικής Ιωάννης
- 49) Κοψιδάκης Κυριάκης
- 50) Κυριάκος Γεώργιος
- 51) Κυριάκος Κυριάκος
- 52) Κυριάκου Δημήτριος
- 53) Κυριάκου Δήμος
- 54) Κυριάκου Κούμπω
- 55) Κυριάκου Κρουστάλλω
- 56) Κυριάκου Κρουστάλλω του Δημ.

- 57) Κυριάκου Ρίζος
- 58) Κυριάκου Σκαρλάτος
- 59) Κυριάκου Χρυσάφω
- 60) Λαμπάκης Σταμάτης
- 61) Μυροσιώτης Ιωάννης
- 62) Μωραϊτή Μαρία
- 63) Μωραϊτής Νικόλαος

- 64) Μωραϊτής Τέτος
- 65) Ντεμεράνας Ιωάννης
- 66) Παππάς Δήμος
- 67) Παππάς Κούμπω
- 68) Παππάς Σκαρλάτος
- 69) Παπαδήμου Θεοδωρή
- 70) Παπαδήμου Κόμω
- 71) Παπαδιά Άννα (μοναχή)
- 72) Παπαδιά Κόμω του Ν.
- 73) Παπαδιά Φράγκου
- 74) Παπαδιάς Νικόλαος
- 75) Πλουμπής Ιωάννης
- 76) Πλουμπής Ρίζος
- 77) Πολίτη Λάμπρω
- 78) Πολίτης Ιωάννης
- 79) Ρίζος ιερέας
- 80) Ρίζου Παγώνα (πρεσβυτέρα)
- 81) Ρίζου Σκαρλάτος
- 82) Σαράντη Κόμω
- 83) Σαράντη Νικόλαος
- 84) Σκαρλάτου Ιωάννης
- 85) Στάμενα Παγώνα (ψυχοπαίδη Σκαρλάτου)
- 86) Στάμενας Σκαρλάτος
- 87) Σταύρος Γεώργιος
- 88) Σταύρου Ιωάννης
- 89) Σταύρου Πούλω
- 90) Σταύρου Στάμω
- 91) Στεφανή Κρουστάλλω
- 92) Τσαγγάρη Δέσπω (γυν. Σκαρλάτου)
- 93) Τσαγγάρη Χρυσάφω
- 94) Τσαγγάρης Σκαρλάτος
- 95) Τσαγγάρης Σταμάτης
- 96) Τζέρη Αυγέρω
- 97) Τζέρης Ιωάννης
- 98) Τζιαμουλάκου Κούμπω
- 99) Τζιαμουλάκου Λελούδα
- 100) Τουρήντη Μελάχρω
- 101) Τουρήντη, κόρη του Δήμου
- 102) Τουρήντης Δήμος
- 103) Φίλιας Ιωάννης
- 104) Φορτώση Κοντύλω
- 105) Φορτώσης Ρίζος
- 106) Χαρακιά Φράγκου
- 107) Χαρακιάς Γεώργιος
- 108) Χριστοδούλου Δέσπω (γυναίκα του ιερέα)
- 109) Χριστόδουλος ιερέας
- 110) Χριστοφόρου Αρχόντω
- 111) Χριστοφόρου Ιωάννης και υιός.

Με την επιμέλεια του Παντελή Ρίζου έγινε η εγγραφή των ονομάτων σε ξύλινη ταμπέλα στο Λαογραφικό Μουσείο Ροβολιαρίου.

ΥΔΡΑΥΛΙΚΕΣ ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ

ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ
Αριθμ. Αδείας: 1861/Α

ΜΕΛΕΤΕΣ - ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΦΥΣΙΚΟΥ ΑΕΡΙΟΥ
Αριθμ. Αδείας: 2530/Α

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

ΑΓΑΘΟΥΠΟΛΕΩΣ 56 & ΑΧΑΡΝΩΝ
ΤΗΛ.: 210 8642836
ΚΙΝ.: 6932 98 89 48

Απόσπασμα

από την ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΜΙΛΙΑ του Θ. ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ που εκφωνήθηκε στις 7 Νοεμβρίου 1838 στην ΠΝΥΚΑ στους μαθητές του Ελληνικού Γυμνασίου Αθηνών

Ο Θεόδωρος Κολοκοτρώνης στις 7/11/1838 επισκέφθη το Ελληνικόν Γυμνάσιον της πρωτεύουσας και επί 1:30΄ ώραν ήκουσε τον Γυμνασιάρχην Γ. Γεννάδιον παραδίδοντα εις τους μαθητάς. Τόσον ενθουσιάσθη από την παράδοσιν και την θέαν των μαθητών, ώστε εξέφρασε την επιθυμίαν να ομιλήσῃ και ο ίδιος εις τους μαθητάς. Η επιθυμία του εγένετο ευχαρίστως δεκτή και ωρίσθη η επομένη, επειδή ήτο εορτάσιμος ημέρα (των Ταξιαρχών), και ως τόπος η Πνύκα ως ευρύχωρος χώρος. Την μνημειώδη ομιλίαν του παρακολούθησαν εκτός των μαθητών και καθηγητών και πλήθος Αθηναίων, πληροφορηθέντων το γεγονός. Η ομιλία δημοσιεύθηκε εις την εφημερίδα «Αιών» στο φύλλο της 13/11/1838. Την ιστορική αυτή ομιλία αναδημοσιεύομεν ενταύθα χάριν των αναγνωστών μας με την ευκαιρίαν της εθνικής επετείου της 25ης Μαρτίου.

«Παιδιά μου!

Εις τον τόπον τούτον, όπου εγώ πατώ σήμερα, επατούσαν και δημηγορούσαν τον παλαιόν καιρόν άνδρες σοφοί και άνδρες με τους οποίους δεν είμαι άξιος να συγκριθώ, και ούτε να φθάσω τα ίχνη των. Εγώ επιθυμούσα να σας ιδώ, παιδιά μου, εις την μεγάλην δόξαν των προπατόρων μας, και έρχομαι να σας ειπώ όσα εις τον καιρόν από τον λαόν εμάνθανεν τα κοινά γράμματα, εδιάβαζεν αυτά τα βιβλία και έβλεπε ποίους είχαμεν προγόνους, τί έκαμεν ο Θεμιστοκλής, ο Αριστείδης και άλλοι πολλοί παλαιοί μας, και εβλέπομεν και εις ποίαν κατάστασιν ευρισκόμεθα τότε.

Όθεν και ήλθεν εις τον νουν να τους μιμηθώμεν, και να γίνωμεν ευτυχέστεροι, και έτσι έγινε και επρόωδεν η Φιλική Εταιρεία. Όταν αποφασίσαμεν να κάμωμεν την επανάστασιν, δεν εσυλλογισθήκαμεν ούτε πόσοι ήμεθα, ούτε πως δεν έχομεν άρματα, ούτε ότι οι Τούρκοι εβαστούσαν τα κάστρα και τας πόλεις, ούτε κανέναν φρόνιμον μας είπε, που πάτε εδώ να πολεμήσετε με σιταροκάραβα σασσέλα (σημ. φορτηγό καράβι);

Αλλά ως μια βροχή έπεσε εις όλους η επιθυμία της ελευθερίας μας, και όλοι, και οι Κληρικοί, και Προστοί, και οι Καπεταναίοι και οι Πεπαιδευμένοι, και οι Εμποροι, μικροί και μεγάλοι, όλοι εσυμφωνήσαμεν εις αυτόν τον σκοπόν, και εκάμαμεν την επανάστασιν. Εις τον πρώτον χρόνον της Επανάστασεως είχαμεν μεγάλη ομόνοιαν, και ετρέχαμε σύμφωνοι - ο ένας πήγαινε εις τον πόλεμον, ο αδελφός του έφερνε ξύλα,

η γυναίκα του εζύμωνε, το παιδί του εκουβαλούσε ψωμί και μπαρουτόβολα εις το στρατόπεδον, και αυτή η ομόνοια αν βαστούσεν εκόμη δύο χρόνους, ηθέλαμεν κυριεύσει και την Θεσσαλίαν και την Μακεδονίαν και ίσως εφθάναμεν και έως την Κωνσταντινούπολη.

Τόσο ετρομάξαμεν τους Τούρκους, όπου ήκουαν Έλληνα και έφευγαν χίλια μίλια μακρά' εκατόν Έλληνες έβαζαν πέντε χιλιάδες εμπρός, και ένα καράβι, μίαν αρμάδα. Αλλά δεν εβόσταξεν ήλθαν μερικοί και ηθέλησαν να γίνουν μπαρμπέρηδες εις του κασιδή του κεφάλι, μας πονούσε το μπαρμπέρισμά τους, μα τι να κάμωμεν; Είχαμε και αυτουών την ανάγκην.

Από τότε ήρχισεν η διχόνοια, και εχάθη η πρώτη προθυμία και μόνοια και όταν έλεγες του Κώστα να δώση χρήματα δια τας ανάγκας του Έθνους, ή να υπάγη εις τον πόλεμον, τούτος επρόβαλε τον Γιάννη και μ' αυτόν τον τρόπο κανείς δεν ήθελεν ούτε να συνδράμη, ούτε να πολεμήσῃ. Και τούτο εγένετο, επειδή δεν είχαμεν τον αρχηγόν και μίαν κεφαλήν, αλλά ένας έμπαινε Πρόεδρος έξι μήνες, εσηκώνετο ο άλλος και τον έρριπτε, και εκάθητο αυτός άλλους τόσους και έτσι ο ένας ήθελε τούτο και ο άλλος το άλλο. Ίσως όλοι ηθέλαμε το καλό, πλην καθέναν κατά την γνώμην του.

Όταν προστάζουνε πολλοί, ποτέ το σπίτι δεν κτίζεται ούτε τελειώνει. Ο ένας λέγει ότι η πόρτα πρέπει να βλέπει εις το ανατολικόν μέρος, ο άλλος εις το αντικρινόν, και ο άλλος εις το βορράν σαν να ήταν το σπίτι εις τον αραμπά και να γυρίζη, καθώς λέγει ο καθένας. Με τούτον τον τρόπο δεν κτίζεται ποτέ το σπίτι, αλλά πρέπει να είναι ένας αρχιτέκτων, όπου να προστάξη πως θα γίνη.

Παρομοίως και ημείς εχρηιάζομεθα έναν Αρχηγόν και ένα αρχιτέκτονα, όστις να προστάξη και οι άλλοι να υπακούουν και να ακολουθούν. Αλλ' επειδή ήμεθα εις τέτοιαν κατάστασιν, εχί αιτίας της διχόνοιας μας, έπεσε η Τουρκία επάνω μας και κοντέψαμεν να χαθούμεν εις τους στερνούς (επτά) χρόνους δεν κατορθώσαμε μεγάλη πράγματα.

Εις αυτήν την κατάστασιν έρχεται ο βασιλεύς, τα πράγματα ησυχάζουν, και το εμπόριον και η γεωργία και αι τέχναι αρχίζουν να προοδεύουν και μάλιστα η Παιδεία. Αυτή η μάθησις θα μας αυξήση και θα μας ευτυχίση. Αλλά, δια να αυξήσωμεν, χρειάζεται και η στερέωσις της πολιτείας μας, η οποία γίνεται με την καλλιέργειαν και με την υποστήριξιν του θρόνου. Ο Βασιλέας μας, είναι νέος, και συμμορφώνεται με τον τόπον μας δεν είναι προσωρινός, αλλ' η βα-

σιλεία του είναι διαδοχική και θα περάσει εις τα παιδιά των παιδιών του, και με αυτόν και σεις και τα παιδιά σας θα ζήσετε.

Πρέπει να φυλάξετε την Πίστιν σας και να την στερεώσετε, διότι όταν επίσαμεν τα άρματα, είπαμεν πρώτα υπέρ Πίστewς και έπειτα υπέρ Πατρίδος.

Όλα τα έθνη του κόσμου έχουν και φυλάττουν μίαν θρησκείαν. Και αυτοί οι Εβραίοι, οι οποίοι κατέρχονται και μισούνται και από όλα τα έθνη του κόσμου, μένουν σταθεροί εις την πίστιν τους.

Να μην έχετε πολυτέλεια, να μην πηγαίνετε εις τους καφενέδες, εις τα μπιλιάρδα, να δοθήτε εις τας σπουδάς σας, και καλύτερα να κοπιάσετε ολίγον, δυο και τρεις χρόνους και να ζήσετε ελεύθεροι εις το επίλοιπον της ζωής σας, παρά να περάσετε τέσσερους-πέντε χρόνους της νεότητάς σας, και να μείνετε αγράμματοι, να σκλαβωθείτε εις τα γεράματά σας.

Να ακούετε τας συμβουλάς των διδασκάλων και γερωντότερων, και κατά την παρομίαν, μύρια ήξευρε και χίλια μάβαινε. Η προκοπή σας και η μάθησή σας να μη γίνη σκεπάρι μόνον δια το άτομόν σας, αλλά να κοιτάξη το καλόν της Κοινοτήτας, και μέσα εις το καλόν αυτό ευρίσκειται και το δικό σας.

Εγώ, παιδιά μου, κατά κακήν μου τύχην, εξ αιτίας των περιστάσεων έμεινα αγράμματος και δια τούτο σας ζητώ συγχώρησιν, διότι δεν ομιλώ καθώς οι διδασκάλοι σας.

Σας είπα όσα ο ίδιος είδα, ήκουσα και εγνώρισα για να ωφεληθείτε από τα περασμένα και από τα κακά αποτελέσματα της διχόνοιας, την οποία και να αποστρέψετε και να έχετε ομόνοιαν.

Εμάς να μη μας τηράτε πλέον το έργον μας και ο καιρός μας επέρασε, και αι ημέραι της γενεάς, η οποία σας άνοιξε τον δρόμον, θέλουν μετ' ολίγον περάσει' την ημέραν της ζωής μας θέλει διαδεχθεί η νύχτα του θανάτου μας, καθώς την ημέραν των Αγίων Ασωμάτων (σημ. ήτο εκείνη η ημέρα) θέλει διαδεχθεί η νύκτα και η αυριανή ημέρα.

Εις εσάς μένει να εισάσετε και να στολίσετε τον τόπον όπου ημείς ελευθερώσαμε και δια να γίνη τούτο πρέπει να έχετε ως θεμέλια της πολιτείας την ομόνοια, θρησκείαν και την φρόνιμον ελευθερίαν.

Τελειώνω τον λόγον μου:

Ζήτω ο Βασιλεύς μας Όθων!
Ζήτω οι Σοφοί διδάσκαλοι!
Ζήτω η Ελληνική Νεολαία!

Πηγή: Εφημ. «ΤΟ ΑΠΟΚΟΥΡΟ» του Συνδέσμου «Κοσμάς ο Αιτωλός»

Το Πάσχα είναι η γιορτή της Αγάπης. Για την Αγάπη λοιπόν αυτήν που πρέπει να έχουμε για τον πλησίον μας παραθέτω το παρακάτω κείμενο αυτούσιο απόσπασμα από το βιβλίο **“Γεροντικό” της Θεοδώρας Χαμπάκη, Ηγουμένης της Ι. Μονής Οσίου Θεοδοσίου.**

1. Η ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΘΕΟΝ ΑΓΑΠΗ

Δεν φοβούμαι τον Θεόν, έλεγε στους μαθητάς του ο καθηγητής της ερήμου Μέγας Αντώνιος, διότι τον αγαπώ. Η τελεία αγάπη «έξω βάλλει τον φόβον».

2. Η ΑΓΑΠΗ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΠΛΗΣΙΟΝ

Ουδέποτε προτίμησα το προσωπικό μου συμφέρον από την ωφέλεια του αδερφού μου, έλεγε συχνά ο Μέγας Αντώνιος.

Πολλά ανέκδοτα διηγούνται οι πατέρες για τον Αββά Αγάθωνα και την πολλή αγάπη που έκρυβε στην καρδιά του για τον συνάνθρωπό του.

Κάποια φορά πήγαινε στην πόλη να δώσει το εργόχειρό του για να προμηθευτεί λίγο ψωμί. Βρήκε κοντά στην αγορά ένα πτωχό γέρο ανάπηρο.

— Για την αγάπη του Θεού, Αββά, άρχισε τα παρακάλια ο γέρος μόλις είδε τον Όσιο, μη με αφήσεις αβοήθητο τον δυστυχή, πάρε με κοντά σου.

Ο Αββάς Αγάθων τον έβαλε να καθήσει δίπλα του εκεί που αράδιασε τα καλάθια του για να τα πουλήσει.

— Πόσα λεπτά πήρες, Αββά; τον ρωτούσε ο γέρος κάθε φορά που έδινε ένα καλάθι.

— Τόσα, του έλεγε ο Όσιος.

— Καλά είναι. Δεν μου αγοράζεις όμως μια μικρή πίττα Αββά; Έτσι για να δεις καλό που έχω από χθες βράδυ να φάω.

— Μετά χαράς, έλεγε ο Όσιος και έκανε αμέσως την επιθυμία του.

Σε λίγο του ζήτησε φρούτα, ύστερα γλυκό. Έτσι σε λίγο κάθε καλάθι που πουλούσε εξόδευε τα χρήματα, χάρη του προστατευμένου του, έως ότου έδωσε όλα τα καλάθια και όλα τα χρήματα ο Όσιος χωρίς να του μείνει ούτε δίλεπτο. Και το σπουδαιότερο πως το έκανε με μεγάλη προθυμία, ενώ ήξερε πως είχε να περάσει τώρα τουλάχιστον μια εβδομάδα χωρίς ψωμί.

Αφού λοιπόν έδωσε και το τελευταίο του καλάθι ετοιμάστηκε να φύγει από την αγορά.

— Φεύγεις λοιπόν; τον ρώτησε ο ανάπηρος.

— Ναι, τελείωσα πια την δουλειά μου.

— Άι τώρα θα κάνεις αγάπη να με πας ως το σταυροδρόμι κι από κεί φεύγεις για την έρημο, είπε πάλι παρακαλεστικά ο παράξενος γέρος.

Ο αγαθότατος Αγάθων τον φορτώθηκε στην πλάτη και με πολλή δυσκολία, τον μετέφερε εκεί που του ζητούσε γιατί ήταν κατάκοπος από την εργασία της ημέρας.

Σαν έφτασαν στο σταυροδρόμι κι ετοιμάστηκε, να αποθέσει κάτω, το ζωντανό φορτίο του, άκουσε γλυκιά φωνή να του λέει:

“Ευλογημένος να είσαι, Αγάθων, από τον Θεό και στη γη και στον ουρανό”.

Σήκωσε τα μάτια ο Όσιος, να δει εκείνον που του μιλούσε. Ο δῆθεν γέρος είχε γίνει άφαντος γιατί ήταν Άγγελος σταλμένος από τον Θεό να δοκιμάσει την αγάπη του Οσίου.

Ο γυρισμός του ξενιτεμένου

— Παλιέ μου φίλε τι γυρεύεις; χρόνια ξενιτεμένος ήρθες με εικόνες που έχεις αναθρέψει κάτω από Ξένους ουρανούς μακριά απ' τον τόπο το δικό σου.

— Γυρεύω τον παλιό μου κήπο τα δένδρα μου έρχονται ως τη μέση κι οι λόφοι μοιάζουν με πεζούλια κι όμως σαν ήμουνα παιδί έπαιζα πάνω στο χορτάρι κάτω από τους μεγάλους ίσκιους κι έτρεχα, πάνω στις πλαγιές ώρα πολλή λαχανιασμένος.

— Παλιέ μου φίλε ξεκουράσου σιγά-σιγά θα συνηθίσεις θ' ανηφορίσουμε μαζί στα γνώριά σου μονοπάτια θα ξεποστάσουμε μαζί κάτω απ' το θόλο των πλατάνων σιγά-σιγά θα 'ρθούν κοντά σου το περιβόλι κι οι πλαγιές σου.

— Γυρεύω το παλιό μου σπίτι με τ' αφηλά τα παραθύρια σκοτεινιασμένα απ' τον κισό γυρεύω την αρχαία κολώνα που κοίταζε ο θαλασσινός. Πώς θες να μπω σ' αυτή τη στάνη; Οι στέγες μου έρχονται ως τους ώμους κι όσο μακριά και να κοιτάξω

βλέπω γονατιστούς ανθρώπους λες κάνουνε την προσευχή τους.

— Παλιέ μου φίλε δε μ' ακούς; σιγά-σιγά θα συνηθίσεις το σπίτι σου είναι αυτό που βλέπεις κι αυτή την πόρτα θα χτυπήσουν σε λίγο οι φίλοι κι οι δικοί σου γλυκά να σε καλωσορίσουν.

— Γιατί είναι απόμακρη η φωνή σου; σήκωσε λίγο το κεφάλι να καταλάβω τι μου λες όσο μιλάς τ' ανάστημά σου ολόένα πάει και λιγοστεύει λες και βυθίζεσαι στο χώμα.

— Παλιέ μου φίλε συλλογίσου σιγά-σιγά θα συνηθίσεις η νοσταλγία σου έχει πλάσει μια χώρα ανύπαρκτη με νόμους έξω απ' τη γης κι απ' τους ανθρώπους.

— Πια δεν ακούω τσιμουδιά βούλιαξε κι ο στερνός μου φίλος παράξενο πως χαμηλώνουν όλα τριγύρω κάθε τόσο εδώ διαβαίνουν και θερίζουν χιλιάδες άρματα δρεπανηφόρα.

Γιώργος Σεφέρης
Αθήνα άνοιξη '38

Ο δρόμος Ροβολιάρι - Φτελιά - όρια Νομού Καρδίτσας

Αγία Παρασκευή 30-1-2008

Προς το Τοπικό Συμβούλιο του Ροβολιαρίου του Δήμου Μακρακώμης Φθιώτιδας

Αγαπητέ Πρόεδρε του Τοπικού Συμβουλίου Ροβολιαρίου Γιώργο Ζαγγουβά και αγαπητοί σύμβουλοι Μαρία Ρίζου και Κώστα Πλασταρά, πιστεύω να σας είναι γνωστοί οι αγώνες που κάναμε σαν Σύλλογος των απανταχού Ροβολιαριτών και Κοινότητα για τη διάνοιξη, διαπλάτυνση και ασφαλτόστρωση του δρόμου Βίτωλης - Ροβολιαρίου και στη συνέχεια, του δρόμου προς Φτελιά - Μονή Ρεντίνας - Ρεντίνα για να βγει το χωριό μας από την απομόνωση και να συνδεθεί με το Νομό Καρδίτσας.

Θα ρωτήσετε, γιατί σας ενημερώνω με το γράμμα μου αυτό.

Σας γνωρίζω, λοιπόν, ότι στην εφημερίδα «ΑΧΙΛΛΕΑΣ» του Συλλόγου Απανταχού Μακρακωμιτών, φύλλο 237, Αθήνα, Δεκέμβριος 2007 - Ιανουάριος 2008, διάβασα στη σελίδα 6, της οποίας σας στέλνω φωτοαντίγραφο, έγγραφο του Δημάρχου Μακρακώμης προς τη Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση Νομού Φθιώτιδας, ύστερα από την πίεση κατοίκων της Τσοούκας να γίνει μελέτη κ.λ.π., για την κατασκευή του δρόμου από Τσοούκα προς Φτελιά.

Τον πόλεμο αυτό η Τσοούκα και τα άλλα χωριά μας τον κάνουν χρόνια τώρα.

Αλλά το 1981 στις 29 Δεκεμβρίου με το πρόγραμμα ΣΑΝΤ 8129/τροπ. 6, ύστερα από επεμβάσεις σε Υπουργούς, Βουλευτές, Νομαρχία κ.λπ., πετύχαμε την τροποποίηση του προγράμματος που προέβλεπε να γίνει ο δρόμος από Μακρακώμη - Τσοούκα - Φτελιά - Ροβολιάρι. Έτσι, έμεινε στο πρόγραμμα ο δρόμος Μακρακώμη - Τσοούκα (8 χλμ.) και το χωριό μας αποφασίστηκε να συνδεθεί μέσω Βίτωλης, για λόγους που γνωρίσαμε τότε σε όλους τους αρμόδιους και τους πείσαμε για το δίκαιο του αιτήματός μας. Οι λόγοι ήταν: ο δρόμος από Τσοούκα για Φτελιά ήταν 15 χλμ., από Φτελιά μέχρι Ροβολιάρι 4 χλμ. και σύνολο Μακρακώμη - Ροβολιάρι 29 χλμ. Ενώ, Μακρακώμη - Βίτωλη είναι 8 χλμ. και Βίτωλη - Ροβολιάρι 14 χλμ., δηλαδή σύνολο 22 χλμ. και σε έδαφος ομαλό, χωρίς στροφές, μεγάλο υψόμετρο και με διαφορά στα χιλιόμετρα. Ύστερα από όλα αυτά, τους πείσαμε και ο τότε Υπουργός Εθνικής Οικονομίας, κ. Λάζαρης, ο Υφυπουργός κ. Κώστας Τριανταφύλλου και οι βουλευτές του Νομού κ. Καραγεωργίου και κ. Στάικος (του ΠΑΣΟΚ) και κ. Γαλλής και κ. Ευαγγελίου (της Ν.Δ.), εκτός από την κ. Τζούλια Τσιριμώκου της Ν.Δ. που επέμεινε να μην αλλάξει το πρόγραμμα, επειδή πήρε, όπως μας είπε, 100 ψήφους από την Τσοούκα και 10 από το Ροβολιάρι έγινε η τροποποίηση και άρχισαν οι εργασίες διαπλάτυνσης, κατασκευής τεχνικών και η ασφαλτόστρωση που χρειάστηκε για την ολοκλήρωσή του άλλα 20 χρόνια.

Πάντοτε ζητούσαμε να συνδεθεί το χωριό μας με το Νομό Καρδίτσας μέσω Φτελιάς - Μονής Ρεντίνας - Ρεντίνας, για λόγους που θα εξηγηθούν και το χωριό μας και τη Ρεντίνα. Γιατί η Ρεντίνα έχει συμφέρον να συνδεθεί με τη Λαμία με συγκοινωνία καθώς έτσι θα γλιτώνουν πολλά χιλιόμετρα όταν κινούνται μέσω του χωριού μας, ενώ από Λαμία για Καρδίτσα κ.λ.π., είναι πολύ περισσότερα τα χιλιόμετρα. Με ενέργειές τους πέτυχαν να γίνει ο δρόμος μέχρι τα όρια των Νομών Φθιώτιδας - Καρδίτσας μέσω Μονής Ρεντίνας.

Ο δρόμος αυτός έγινε. Για να συνδεθεί με το χωριό μας χρειάζονται ακόμη 6 χλμ., 3 μέχρι τη Φτελιά και 3 Φτελιά-Ροβολιάρι. Αν το κράτος τώρα το συμφέρει να φτιάξει 15 χλμ. από Τσοούκα για Φτελιά και 3 χλμ. μέχρι τα όρια του Νομού, δηλαδή 18 χλμ. και όχι 6 χλμ. από Ροβολιάρι, ας κάνει το χατίρι των Τσοουκιτών. Δε βλέπω, όμως, να υπάρχει κανένας σοβαρός λόγος, διότι η Τσοούκα μέχρι σήμερα εξυπηρετείται θαυμάσια με καθημερινή συγκοινωνία με τη Μακρακώμη, ενώ εμείς μένουμε απομονωμένοι με ένα λεωφορείο την εβδομάδα. Αν γίνει, όμως ο δρόμος αυτός υπάρχει περίπτωση να έχουμε τακτική συγκοινωνία που θα συνδέει τη Μακρακώμη με τη Ρεντίνα, όπως υπήρχε παλιότερα.

Παρακαλώ να κάνετε παρεμβάσεις στον κ. Δήμαρχο Μακρακώμης, στο Δημοτικό Συμβούλιο Μακρακώμης στη Νομαρχία Φθιώτιδας κ.λ.π., για να προχωρήσει ο δρόμος από το χωριό μας και αν το κράτος διαθέτει χρήματα για άχρηστα έργα στο μέλλον ας ικανοποιήσει και το αίτημα της Τσοούκας, όχι όμως σε βάρος μας.

Με αγάπη

Κ.Ι. Παπαθεοδώρου

τέως Πρόεδρος του Συλλόγου Ροβολιαριτών

Κοινοποίηση:

- 1) Δήμο Μακρακώμης
- 2) κ. Νομάρχη Φθιώτιδας
- 3) Δ/νση Τεχνικών Υπηρεσιών Νομού Φθιώτιδας
- 4) Σύλλογο Απανταχού Ροβολιαριτών

Τα χελιδόνια αργούν να έρθουν

Τα χρόνια που είμασταν παιδιά και ζούσαμε ξένοιαστα και αγνά μέσα στην όμορφη φύση του χωριού μας, περιμέναμε τα γοργόφτερα χελιδόνια να μας φέρουν την άνοιξη.

Η άνοιξη αρχίζει στις 22 Μαρτίου. Τότε, λοιπόν, μαζί με τη γιορτή του Ευαγγελισμού της Παναγίας μας, εμφανίζονταν και τα χελιδόνια. Η χαρά μας ήταν μεγάλη.

Οι γονείς μας μάλιστα μας έλεγαν ότι για να δούμε τα πρώτα χελιδόνια έπρεπε να ξυπνάμε νωρίς, να πλενόμαστε, να τρώμε κάτι και μετά να τα βλέπουμε για να έχουμε υγεία και να μη μας κουμπώσουν. Το ίδιο συνέβαινε και με άλλα αποδημητικά πουλιά, όπως με τον κούκο, την τρυγόνα κ.ά.

Για τα χελιδόνια μάς έλεγαν ακόμα, ότι όσα δούμε τόσα δώρα θα πάρουμε το Πάσχα. Αν δούμε ένα μόνο του, ένα δώρο θα πάρουμε, αν δούμε δύο ή περισσότερα μαζί, τότε θα πάρουμε περισσότερα δώρα. Έτσι, όταν έρχονταν, με χαρά ανακοινωνάμε πόσα είδαμε και περιμέναμε τα ανάλογα δώρα.

Άλλο πράγμα που παρατηρούσαμε τότε, ήταν ότι τα ίδια χελιδόνια, όσο ζούσαν, έρχονταν στις ίδιες φωλιές τους, τις οποίες έχτιζαν με πολλή τέχνη κάτω από τα μπαλκόνια ή σε στεγασμένα μέρη του σπιτιού για να μην καταστρέφονται από τις βροχές κ.λ.π. Και στις ίδιες φωλιές έρχονταν και τα παιδιά τους.

Τα χελιδόνια τότε έρχονταν κοπαδιαστά και γέμιζε η ατμόσφαιρα με τα χαρούμενα παιχνιδίσματα που έκαναν στον αέρα, για να συλλάβουν κουνούπια, μύγες και άλλα έντομα, να τραφούν και να θρέψουν τα νεογέννητα παιδιά τους.

Σήμερα τα χελιδόνια αυτά, τα παραδοσιακά, χάθηκαν μαζί με τους ανθρώπους που εγκατέλειψαν τα χωριά τους. Έρχονται αλλά είναι

άλλου είδους, πιο μικρά (τα λεγόμενα πετροχελιδόνια) και φτιάχνουν τις φωλιές τους διαφορετικές. Έχω στο σπίτι μου στο χωριό τρεις-τέσσερις τέτοιες φωλιές κάτω από την βεράντα, στο γκαράζ αλλά διαφέρουν από τις παλιές φωλιές τους.

Όσα χρόνια υπηρετούσα ως δάσκαλος στα διάφορα χωριά της πατρίδας μας, (Άγιο Γεώργιο Ευρυτανίας, Τριάδα Χαλκίδας και Παλλήνη Αττικής) μαζί με τους μαθητές μου περιμέναμε με χαρά τον ερχομό των χελιδονιών και έγραφαν και σχετικές εκθέσεις:

«**Ήρθαν τα χελιδόνια, ήρθε η άνοιξη!**»

Τα τελευταία χρόνια που υπηρετούσα στην Παλλήνη και τώρα που συνταξιοχός ζω στην Αγία Παρασκευή Αττικής, παρατηρώ ότι τα χελιδόνια αργούν να έρθουν.

Που οφείλεται αυτό; Η εξήγηση είναι ότι η ατμόσφαιρα έχει αλλάξει, το περιβάλλον έχει καταστραφεί, τα έντομα που αποτελούν την τροφή των χελιδονιών έχουν λιγοστεύσει ή εξαφανιστεί εξαιτίας της αλόγιστης χρήσης εντομοκτόνων φαρμάκων κ.λ.π.

Ο Θεός τα δημιούργησε όλα με σοφία, αλλά εμείς οι άνθρωποι βαλθήκαμε να τα καταστρέψουμε, παρ' όλο που τα αποτελέσματα είναι όλα σε βάρος μας.

Τα χελιδόνια, λοιπόν, αργούν να έρθουν! Ίσως και να εξαφανιστούν σε λίγα χρόνια και μαζί μ' αυτά και η ομορφότερη εποχή του χρόνου, η άνοιξη. «Ένα το χελιδόνι κι η άνοιξη ακριβή, για να γυρίσει ο ήλιος θέλει δουλειά πολλή...», που λέει και ο ποιητής.

Αλλά μόνο αυτό είναι το αποτέ-

λεσμα των καταστροφικών επεμβάσεων του ανθρώπου στη φύση; Που είναι ο χειμώνας; Που είναι τα χιόνια τα πολλά που πλούτιζαν τις πηγές και έβγαζαν και οι πέτρες, όπως έλεγαν, νερό το χειμώνα; Όλα χάθηκαν, όλα αποτελούν παρελθόν για τα περισσότερα μέρη της πατρίδας μας.

Στο χωριό μας αιωνόβιες πηγές στέρεψαν. Που είναι εκείνα τα χιόνια που βλέπαμε σαν παιδιά; Που είναι τα κρύσταλλα που κρέμονταν από τις στέγες των σπιτιών σαν σπαθιά;

Χάθηκαν οι ωραίες αλλαγές των εποχών. Καταλαβαίναμε την ωραία, ανθοστόλιστη άνοιξη, το ευχάριστο και γεμάτο ώριμα φρούτα καλοκαίρι, το μελαγχολικό φθινόπωρο, το γέρο χειμώνα με την κάτασπρη κάπα του.

Σήμερα βλέπουμε ακραία καιρικά φαινόμενα, όπως καύσωνες, καταστροφικές πλημμύρες, παράκαιρες χιονοπτώσεις, ανεμοστρόβιλους που εξαφανίζουν ολόκληρες περιοχές, τσουνάμι στις θάλασσες και πλοιοξέρι τι έχουμε ακόμη να δούμε.

Οι επιστήμονες κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου, αλλά οι ανεγκέφαλοι που κυβερνούν τον κόσμο και οι κεφαλαιοκράτες και πολεμοκάπηλοι φτιάχνουν όλο και περισσότερες πολεμικές μηχανές και κάνουν πυρηνικές δοκιμές, καταστρέφοντας τον όμορφο πλανήτη μας χωρίς να υπολογίζουν τους κινδύνους, φτάνει να αυξάνουν τα κέρδη τους.

Σήμερα θα θέλαμε όλοι να γίνουμε πάλι παιδιά και να χαρούμε τις ομορφιές της φύσης, αλλά μ' αυτά που συμβαίνουν γύρω μας σε όλο τον κόσμο είναι αδύνατο και τα χελιδόνια αργούν να έρθουν. Ως τότε, όμως, Θεέ μου;

Κ.Ι.Π.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Θάνατος

Απεβίωσε στις 24-3-08 ο συγχωριανός μας

Ηλίας Κ. Παπαθεοδώρου σε ηλικία 85 ετών.

Συλλυπητήρια εκφράζουμε στα παιδιά του και

ευχόμαστε ο Θεός να αναπαύσει την ψυχή του.

Εις μνήμην του ο γιος του πρόσφερε 30 Ε στο

Σύλλογο Ροβολιαριτών.

Το Πάσχα από το 2000 - 2099

Ο κ. Σπυρόπουλος Ηλίας υπολόγισε με μαθηματικό τύπο τις ημερομηνίες του ΟΡΘΟΔΟΞΟΥ ΠΑΣΧΑ των ετών 2000 έως 2099. Οι ημερομηνίες αυτές φαίνονται στον παρακάτω πίνακα.

2000	30A	2020	19A	2040	6 M	2060	25 A	2080	14A
2001	15A	2021	2M	2041	21A	2061	10A	2081	4M
2002	5M	2022	24A	2042	13A	2062	30A	2082	19A
2003	27A	2023	16A	2043	3M	2063	22A	2083	11A
2004	11A	2024	5M	2044	24A	2064	13A	2084	30A
2005	1M	2025	20A	2045	9A	2065	26A	2085	15A
2006	23A	2026	12A	2046	29A	2066	18A	2086	7A
2007	8A	2027	2M	2047	21A	2067	10A	2087	27A
2008	27A	2028	16A	2048	5A	2068	29A	2088	18A
2009	19A	2029	8A	2049	25A	2069	14A	2089	1M
2010	4A	2030	28A	2050	17A	2070	4M	2090	23A
2011	24A	2031	13A	2051	7M	2071	19A	2091	8A
2012	15A	2032	2M	2052	21A	2072	10A	2092	27A
2013	5M	2033	24A	2053	13A	2073	30A	2093	19A
2014	20A	2034	9A	2054	3M	2074	22A	2094	11A
2015	12A	2035	29A	2055	18A	2075	7A	2095	24A
2016	1M	2036	20A	2056	9A	2076	26A	2096	15A
2017	16A	2037	5A	2057	29A	2077	18A	2097	5M
2018	8A	2038	25A	2058	14A	2078	8M	2098	27A
2019	28A	2039	17A	2059	4M	2079	23A	2092	12A

Πασχαλινά έθιμα κεντρικής Ελλάδας

ΑΡΑΧΩΒΑ

Ανήμερα του Πάσχα και από το απόγευμα ξεκινάει η περιφορά της εικόνας του Αγίου Γεωργίου την οποία συνοδεύουν περί τα 500 άτομα ντυμένα με παραδοσιακές φορεσιές. Την επόμενη πραγματοποιείται αγώνας δρόμου των γερόντων (ανηφορικός δρόμος), οι οποίοι ξεκινούν από την εκκλησία του Αγίου Γεωργίου και φτάνουν στο λόφο. Ακολουθούν χορευτικά συγκροτήματα και το απόγευμα χορεύουν γυναικείοι χορευτικοί σύλλογοι. Οι εκδηλώσεις συνεχίζονται με κλέφτικα αγωνίσματα, όπως το σήκωμα της πέτρας κ.λ.π.

ΛΙΒΑΔΕΙΑ

Το πιο χαρακτηριστικό έθιμο της πόλης, είναι το πολύ γνωστό και μοναδικό **“Πάσχα της Λιβαδειάς”** που όχι μόνο διατηρείται αλλά χρόνο με το χρόνο ζωντανεύει μιας και οι νεότεροι συμμετέχουν με ιδιαίτερο μεράκι και κέφι στο έθιμο του “λάκκου”. Μετά την Ανάσταση και πριν καλά ξημερώσει οι Λιβαδίτες ετοιμάζουν την φωτιά. Χρειάζεται τέχνη και προσοχή.

Ένας κόνοντας το σταυρό του, βάζει φωτιά στο σωρό με τη λαμπάδα της Ανάστασης. Οι φλόγες αγκαλιάζουν το σωρό. Με ραντίσματα νερού και συχνό χτύπημα με ένα μακρύ ξύλο η θράκα είναι έτοιμη για να ψηθούν τα αρνιά. Το ίδιο γίνεται σε όλους τους “λάκκου” και ανεβαίνουν οι κاپνοί, αναρίθμητοι και πυκνοί, σε τέτοιο βαθμό που σκεπάζουν τον ήλιο που στο μεταξύ

ανατέλλει.

Η πόλη τυλίγεται σε σύννεφα καπνού το γύρισμα των αρνιών και το γλέντι διαρκεί μέχρι το απόγευμα το οποίο συμπληρώνεται με τη συμμετοχή παραδοσιακών χορευτικών συγκροτημάτων και με την καύση των πυροτεχνημάτων που αλλάζουν στην κυριολεξία το χρώμα του ουρανού της Λιβαδειάς.

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ

Το βράδυ της Μ. Παρασκευής πλήθος κόσμου, ντόπιοι και επισκέπτες, ακολου-

θούν την περιφορά του Επιταφίου σχηματίζοντας πομπές, οι οποίες διέρχονται από το λιμάνι όπου είναι αναμμένες δάδες ειδικά τοποθετημένες στις τάπες του Κάστρου, γύρω από το λιμάνι. Στο μέσον της εισόδου του λιμανιού οι δάδες σχηματίζουν μεγάλο σταυρό, που φωταγωγεί ολόκληρο το λιμάνι, παρουσιάζοντας μία φαντασμαγορική εικόνα μοναδικής ομορφιάς. Το έθιμο αυτό έχει παράδοση πολλών χρόνων που φαίνεται να θέλει να συνδυάσει τη θρησκευτική μυσταγωγία με την ηρωική προσπάθεια του

μπουρλοτιέρη Ανεμογιάννη να πυρπολήσει την τουρκική ναυαρχίδα στο χώρο αυτό.

ΑΜΦΙΚΛΕΙΑ - ΠΟΛΥΔΡΟΣΟ - ΑΓΟΡΙΑΝΗ - ΓΡΑΒΙΑ

Αξίζει κανείς να βρεθεί στα χωριά αυτά για να ζήσει ένα αξέχαστο ρομβολιάρικο Πάσχα. Σε κάθε γειτονιά δημιουργούνται “λάκκοι” εκεί όπου ψήνονται πολλά αρνιά μαζί, προσφέρονται αυγά, κρασί και γλυκά.

Στην Αμφικλεια την τρίτη ημέρα του Πάσχα, γιορτάζει η Αγία Ιερουσαλήμ η οποία βρίσκεται στην είσοδο της χαράδρας “ΒΑΡΣΑΜΟ”. Μετά τη λειτουργία ακολουθεί χορός στη θέση “ΑΛΩΝΑΚΙ” με χορευτικά τμήμα του Λαογραφικού Συλλόγου και μοιράζεται φρέσκο τυρί, κρασί, κόκκινα αυγά.

Πολύδροσο - Αγόριανη: Το απόγευμα της Κυριακής με παραδοσιακές στολές του Λαογραφικού Συλλόγου χορεύουν παραδοσιακούς χορούς.

Αξίζει να αναφερθεί ότι όποια παιδιά έχουν φύγει από το πατρικό σπίτι και έχουν φτιάξει σε άλλη γειτονιά σπίτι είτε για μόνιμη είτε για εξοχική κατοικία, την ημέρα του Πάσχα γυρίζουν και ψήνουν στην πατρική γειτονιά σε κείνο τον “λάκκο”.

Το έθιμο του “λάκκου” θα μπορούσε άνετα να γίνει και στο Ροβολιάρι και κάθε γειτονιά να ψήνουν μαζί τα αρνιά και τα κατσίκια.

ΡΟΒΟΛΙΑΡΙ

Το χιλιόχρονο χωριό «εν Φθίη εριβόλακι»

Από το βιβλίο του αείμνηστου Παναγιώτη Α. Γάκη

Πάνω σ' αυτόν τον ευρύτερο χώρο, βορειοδυτικά του Μαλιακού κόλπου, προς τις τερματικές πηγές του Σπερχειού, εκεί ψηλά στο σύνορο Φθιώτιδας, Θεσσαλίας και Ευρυτανίας, φωλιάζει μέσα στην άγρια φύση, φαντάζει και φεγγολοβλή, λαμπερό, δροσερό, υπερήφανο και αβάσκαντο, στημένο, όπως η μοίρα το έταξε, εκεί στις ευκολοπάτητες πλαγιές της Όθρυος, το πλούσιο σε πράσινο, χάρη, μαγευτική και έντονη ιστορική διαδρομή, **χωριό μου Ροβολιάρι!**

*«Νάξερες, όμορφο χωριό τι μου θυμίζει εμένα
ένα δενδρί, ένα κεδρί, ένα ρεματιά μια βρύση.
Νάξερες όμορφο χωριό,
τι πόθους μου ξαναφτεί,
ένας ανθός σου ταπεινός, με τη μοσχοβολιά του»
(Κ. Κρυστάλλης)*

Τούτο το πανέμορφο απλόχωρο χωριό, που στέκει ρωμαλέο μέσα στα δασωμένα από δρυς, καστανιές, έλατα και κέδρους, ψηλώματα, προβάλλει επιβλητικά, ωσάν φανταχτερή εικόνα, που ζωντανεύει την ενδόμυχη αίσθηση, τροφοδοτεί την ψυχική ενατένιση, με τη διεϊσδυση του νου σε παραμυθένιους κόσμους. Προκαλεί την αγαλλίαση, αναδύει τη ζωντανή επίκαιρη ευχή και το υπέρτατο αγνό, γνήσιο, ολόφρεσκο και υπερηθικό ηλιοστάλακτο πάθος, να θέσει να γίνεις εξερευνητής αυτής της θεόπεμπτης καλοδεχτικής άφθαρτης φύσης, μαζί δε και πρωταγωνιστής μιας νέας, με τη σημερινή σημασία της λέξης, “πανανθρώπινης πορείας”. Γιατί αυτό το θεόμορφο χωριό, όπως το βλέπει ο ενδόμυχος ψυχικός μηχανισμός του επισκέπτη, φεγγολοβλή αποβραδίζ στη γιορτινή του λάμψη, κοιμάται και υπνοβατεί ως την αυγή, κάτω από τον ξάστερο ουρανό και στο ξημέρωμα ημερεύει και ακτινοβολεί η ομορφιά και το κάλλος του, μέσα σ' αυτόν, που μας περιβάλλει, ευρύτερο και φιλόξενο ζωικό κόρφο, του ποιητικού τούτου, ποικιλόμορφου κόσμου. Έτσι φαντάζει σαν όνειρο μεθυστικό που συνταιριάζει το μύθο με την πραγματικότητα, το πνεύμα με την ουσία, την ιστορία με τη φήμη, τη λεβεντιά με τη ρώμη.

Το Ροβολιάρι, ξαπλωμένο αναπαυτικά πάνω σε τρεις τεράστιες ακτινωτές πλαγιές της Όθρυος, που συγκλίνουν με τα ενδιάμεσα ρέματα τους προς το κεντρικό ρέμα του Βιτωλίτη και ξεκινούν από την οριογραμμή του **“Μπιρμπιλίου”, της “Φτελιάς”, του “Αϊ-Λια” και των “Λιβαδιών”,** κατηφορίζουν δασωμένες μέχρι τις παρυφές του χωριού και οριοθετούνται από τα ενδιάμεσα σχηματιζόμενα ρέματα της **“Σαρακίτσας”, της “Μεγάλης”, του “Πέρα Ρέματος” και του ρέματος του “Μπιρμπιλίου”.** Έτσι αγκαλιάζουν, σαν φιλόστοργες μανάδες, στο ανηφορικό ανάπτυγμα τους, με την σειρά τις Συνοικίες “Αλεξέικου”, “Αγίων Αποστόλων”, “Μισάκ” και “Αγίου Γεωργίου”. Και πίσω από την οριογραμμή και γύρω από αυτό που διαγράψαμε εσωτερικό περίγραμμα, εκτείνονται οι αγροτικές καλλιεργήσιμες περιοχές με τα σιταροχώρα, τους κήπους, τις καστανιές και τα λιβάδια βοσκή των κοπαδιών, της λεγόμενης τροφοδότρας φύσης, με τις πάμπολλες τοπωνυμίες, οι περισσότερες με τα ξεχωριστά χαρακτηριστικά τους.

Σε όλη τη διαδρομή από τον κεντρικό άξονα Λαμίας - Καρπενησιού, από Βίτωλη προς Ροβολιάρι, περίπου 14 χι-

λιόμετρα, τα τελευταία χρόνια ο βατός δρόμος, μετά τη διάνοιξη “της Σάρας”, ακολουθούσε τη δεξιά πλευρά του ρεματιού - Βιτωλίτη - μέχρι το ξύλινο γιοφύρι της **“Ξυλοκούνιας”** και από εκεί και πάνω προς το χωριό ακολουθούσε την αριστερή πλευρά του ρεματιού, για να φθάσει έξω από το χωριό, περνώντας το ρέμα της **“Σαρακίτσας”.** Ο επισκέπτης από το γιοφύρι της “Ξυλοκούνιας” βλέπει επάνω δεξιά στην κορυφή, ως πρώτο φιλοδώρημα, το μορφοδομημένο εκκλησάκι της **“Αγίας Παρασκευής”,** πάνω στο λεγόμενο **“Καστρι”** και ολόγυρα, στο μικρό κοντοράχι, να στέκει ανεξερεύνητος και λόγω βάθους χρόνου, ένας παλιός οικισμός με τα απομεινάρια του: «Λίθοι και πλίνθοι και ξύλα και κέρατοι, ατάκτως ερριμένα». Και μερικούς ογκόλιθους κάτω από τις ρίζες δένδρων, σκεπασμένους με χώμα. Ανηφορίζοντας ψηλότερα στη ράχη, ανατολικά του χωριού, προβάλλει μέσα από πυκνά δένδρα το εκκλησάκι του **«Αγιάννη»,** ως φιλόστοργος πρόδρομος να ξεσηκώσει τον Ηλιο το πρωί, που ανατέλλει στην ώρα του, προάγγελος μιας καινούργιας άγιας μέρας.

Εκεί ξεπηδά ένα εξαιρετικό όραμα, όταν το γλυκοχάραμα ο Ηλιος, με το χαμό της “Πούλιας”, αναδύεται, ως λαθρεπιβάτης, μέσα από πυκνές φυλλωσιές δένδρων, ανεβαίνει σιγά-σιγά στη συνηθισμένη τροχιά του, για να γλυκάνει με το φως και τη ζεστασιά του την αρωματισμένη ατμόσφαιρα, με το πλούσιο οξυγόνο και τα αρώματα των, λογιής-λογής, λουλουδιών, που φυτρώνουν μόνο τους στις πλαγιές και για να δώσει τροφή, δύναμη και κίνηση στους μηχανισμούς της φύσης, στον άνθρωπο, στα δένδρα, στα ζώα, σε όλο αυτόν το απειράριθμο γήινο κόσμο, που ονομαζόμαστε πλανήδα και χλωρίδα, ολημερίς και μέχρι τη ροδοκόκκινη δύση του.

Μα και τα βράδια, χειμώνα καλοκαίρι, που ο ζωοδότης Ηλιος χάνεται μέσα στο άπειρο, για να φωτίσει άλλους τόπους και πλευρές του πλανήτη μας, ο ουρανός, στα όρια του Γαλαξία μας, με τις υπέροχες αστροφεγγιές και τα σπιθίζοντα στο μακρινό Σύμπαν ουράνια σώματα, το όμορφο χωριό μου, τότε ξαγρυπνά και τότε ονειρεύεται και πλάθει όνειρα. Με τις αναλαμπές του ξάστερου ουρανού, ο άνθρωπος, αδύναμος να εξηγήσει τα φυσικά φαινόμενα, οδηγεί τη σκέψη του στο πέλαγος της έκστασης και της αμφιβολίας, με το βασανιστικό ενδόμυχο ερώτημα, πόσο μπορεί να διαφέρει η φαντασία από την πραγματικότητα, στην ύπαρξη, στην κίνηση και στη δομή αυτού του απέραντου και ασύλληπτου Συμπαντικού Κόσμου.

Μ' αυτό το αστραφτερό φανέρωμα του ήλιου στην κορυφογραμμή του Αγιάννη, παραμένει ακόμη στη θύμησή μου τόσο έντονο το συναίσθημα, που προκαλούσε στον ψυχικό μου κόσμο αυτή η φανταχτερή λαμπερή εικόνα, ώστε με ανάγκαζε να λοξοδρομήσω για να βρεθώ, ηλιοδρόμος πια, στα **“Παρασπόρια”** με τις λάκκες, να σπείρω τη ματιά μου πιο πάνω στην τοποθεσία **“Παναγιά”,** που ακόμη αναβλύζει, σιωπηλή εκεί στο μονοπάτι, η ολόδροση βρυσούλα, με το γλυκονόστιμο νεράκι της. Να δω απέναντι τον “Αγιο Στυλιανό”, χωρίς στήτη με πέτρα προσκυνητήρι, αλλά μέσα σε ερείπια από πέτρες, ένα σιδερένιο σταυρό από χρόνια καρφωμένο στη σάρκα ενός ατροφικού λιγόκορμου δένδρου, για να θυμίζει ότι εκεί, στα περασμένα χρόνια, οι πρόγονοί μας περνούσαν και έκαναν το σταυρό τους. Στο

τέρμα της ματιάς μας που ακουμπά προς τον “Ζυγό” θα δω τα **“Ρόγγια”,** με τα γόνιμα απλοχώραφα, που, σήμερα, παρατημένα χωρίς σπορά, δασώθηκαν. Σε λίγο προς τα αριστερά προβάλλει **“Ο Ζυγός”,** αυτό το ιστορικό διάσελο, με το χτιστό από πέτρα στην άκρη του δρόμου προσκυνητήρι, να σκεπάζει το κανδηλάκι, κι ένα συρτάρι με τάματα πενταροδεκάρες.

Λίγο πιο πάνω, προς την κορυφή του “Αϊ-Λια”, η περίφημη **“Φτεριάρα”,** με τις πανύψηλες ομορφοκεντημένες και ομορφοπλεγμένες φτέρες, να κυματίζουν στην πνοή του ανέμου. Εκεί κοντά τους τα **“Κατριτσέικα”,** με τη δυσεξήγητη τοπωνυμία τους, του **“Γέροντα η θρύση”,** με το λιγοστό γλυκόπιτο δροσερό νεράκι του Θεού και πάνω στην ανηφορία ο **“Λάπατος”,** φανταστικό και όμορφο οροπέδιο, με τη μικρή στο κέντρο του χειμωνιάτικη λιμνούλα να στερεύει το κατακαλόκαιρο. Αριστερά στα δυτικά η **“Πλάτρα”,** η **“Μάγκρη”,** το **“Τσοκαρι”,** η **“Στεφανή”,** η **“Συνοδιάρα”,** ο **“Κοκορός”,** το **“Πουρί”,** η **“Δραγασιά”,** η **“Σαρακίτσα”,** ο **“Μεγαλόγγος”,** η **“Κουκούτα”** κι ανάμεσά τους ο ατέλειωτος καστανόλογος μέχρι τις παρυφές του χωριού. Δυτικά τα “Κόκκινα”, με τα μυρωμένα μαυροστάφυλα, τις σικιές και τα σιταροχώραφα και κάτω, οι κατηφορικές πλαγιές και “σάρες”, στην κυκλική τερματική πορεία τους, να γέρνουν απαλά μέχρι το πολυθρύλητο ξύλινο γιοφύρι της **“Ξυλοκούνιας”.** Πάνω και πέρα από το γιοφύρι τα **“Καταφύλια”,** γνωστό κομμάτι για το ξεχειμαδιό και πίσω από τη ράχη τα **“Πιπίλια”,** να γέρνουν προς το βαθύρεμα του “Πιπιλιώτη”.

Αφού περιγράψαμε, σε γενικές γραμμές, τις πιο βασικές τοποθεσίες γύρω από το χωριό μας, πρέπει να γυρίσουμε πίσω τη ματιά μας βόρεια, να δούμε με προσοχή τον πράσινο τάπητα του ατέλειωτου καστανόλογου και προς την ψηλότερη κορυφή του “Αϊ-Λια”, τα αποραδικά πανέμορφα έλατα, να συντροφεύουν το εκκλησάκι του “Προφήτη Ηλία”, δομημένο εκεί στην ψηλότερη κορυφή, με φόντο την ιστορική διαδρομή του, μέσα στο μεγαλείο της ακτινοβολίας του και άφωνο, για να μπορεί να αγναντεύει τα χιλιότραγουδισμένα βουνά της ηρωικής πρωτομάνας Ρούμελης, μέχρι το “Μαλιακό” και την απέναντι πυκνοδασωμένη ακτή της Βόρειας Εύβοιας.

Εδώ ψηλά σ' αυτό το φαλακρό ύψωμα, το κεντημένο με τ' αρωματικά του λουλούδια, τα κτρινόμορφα “δακράκια” της Παναγίας, που ανθισμένα τη Λαμπρή, ανασταίνουν με τ' άρωμά τους και αναζωογονούν τον πονεμένο ψυχισμό μας, όταν απρόοπτα γεγονότα λογγίζουν ασταμάτητα τις καρδιές μας, για όσα η ανθρώπινη μοίρα κατευθύνει εναντίον μας.

Εδώ το χτυποκάρδι ανεβαίνει σαν έντονο ποδοβολητό και χάνεται μέσα σε άγνωστους πολύκλωνους λογισμούς. Και όταν με το βαθύ χάραμα βλέπεις και συνειδητοποιείς, σαν λαγοκόμητος δραγάτης, πόσο απολαυστικό είναι να αναδύσαι μέσα από το βλοσυρό και αποπνικτικό λαβύρινθο της πόλης, σε εκείνες τις φωτισμένες, από ομορφιά και χάρη, περιοχές της μακρινής φαντασίας, για να φθάσεις, ηλιοδρόμος πια, στο «θεϊκό» άφθαστο και άφθαρτο μεγαλείο της κατοικίας των δώδεκα θεών, πάνω στα στήθη του γηραιού Ολύμπου. **Αυτό είναι με λίγα λόγια το όμορφο χωριό μου Ροβολιάρι «εν Φθίη εριβόλακι».**

Η μεγαλοσύνη των εθνών δε μετριέται με το στρέμμα, με της καρδιάς το πύρωμα μετριέται και το αίμα!

Κωστής Παλαμάς